a ¶ Separat: ad idē. s. eo. li. de vo. c. vno. s. de iureiu. queadmodū cum si.
Quamuis. Sunt tria dicta. Secundū ibi: de ɔfirmatione. Tertium ibi. ex datione. Do. No, hoc hosti. s. c. martinus.
b ¶ Unus: imo si vrgeret necessitas i cathecismo. ⁊ baptismo. ⁊ ɔfirmatione vnꝰ pōt eē patrinꝰ: lȝ hoc nō hēat ɔsuetude romana: de ɔse. di. iiij. in cathecismo.
c ¶ Instituta: de ɔse. distin. iiij. nō plures: ⁊ potuit esse rō que redditꝰ i adoptiōe vel cognatione legali: q̄ imitatꝰ naturaȝ: sic ⁊ spūalis cognatio hȝ imitari naturā vł: cognationē carnalē vt. s. vnꝰ solus sit i sacro pꝛinꝰ h̄ȝ. s. xxx. q. iiij. qō aūt. Solu. ut ibi no. s. eo. ti. c. vlt.
d ¶ Contrahitꝰ. s. cū oibus: ⁊ sic multa fieri ꝓhibentꝰ. que facta tenent. s. c. pꝛox.
e ¶ Idē. s. ut plures i cōfirmatione tenere non debeāt tñ si teneāt oēs sunt cōpatres vel compatrini.
f ¶ Sacramētorum. s. pnie corporis xpi: extreme vnctionis: ordinis ⁊ coniugij. Renascimur. n. in baptismo: ⁊ chrismatio frōtis illā ɔfirmat: qō nō est in alijs sacris: ⁊ iō p istā spūalis ɔhitꝰ cōpaternitas: nō p illa: h̄ no. xxx. q. i. oēs. ⁊. s. eo. c. vlti.
p Postquam. Tollit duas exceptiones inquisiti qui confessus est crimen secūda ibi: vel quod. Domi. Ista decre. ⁊ sequens emanauerunt ad declarationem decret. s. eo. qualiter. i. ⁊. ij. ⁊. c. cum oporteat. ⁊. c. ad petitionem. ibi iudiciariū ⁊c. ⁊ corrigitꝰ opi. hosti. no. i. c. qliter. i. in. i. glo. vltra vnā colūnā. ver. qd si inqsitor ⁊ in. ij. glo. ⁊. ꝙ not. in. c. cum oporteat: sup verbo subito. v. queritꝰ si inquisitor similiter ⁊ i secundo qliter sup v̄bo fuerit ⁊ sup v̄bo legitie: ⁊ facit qō not. guil. in spec. ti. de inq. §. nunc tractemꝰ. v. qd si inqsitor per mixtim. Jo. an.
g ¶ Cōfessus: nulle igitꝰ sunt ptes iudicis: nisi ut ferat sñiam qd. n. q̄remꝰ de infamia uel capitulis ex quo claret de crimine xxiij. q. iij. ecce. de elec. p inquisitionez. de ɔfes. si sup. ff. de iudi. si debitori. Jam. n. est notoriū crimē. de coha. cle. ⁊ muli. vestra. ⁊. c. si
h ¶ Justicia. s. iponēdo penam a iure statutam vel arbitrariā si nulla pena est statuta. s. ō offi. dele. de causis. io. an.
i ¶ Fuerūt: si ifamatꝰ non erat ad inqsitionē pcedi non debuit

nime separatur[a]. Idem.
¶ Unꝰ tñ iteruenire dȝ i leuatiōe ifantis de sacro fonte vel chrismatiōe frōtis: tñ si plres iteruenīūt cognationē ɔtrahūt spūalē ⁊ ex alijs sacris cognatio nō ɔtrahitꝰ. do.
Quāuis non plures q̄ȝ vn us[b] vir vel vna mulier accedere debeāt ad suscipiēdū de baptismo ifāntē iuxta sacrorū canonū instituta[c]: si tñ plures accesserint spūalis cognatio inde ɔtrahitꝰ[d] mr̄imonia cōtrahēda ipediēs ⁊ ēt post contracta dissoluēs. ¶ De ɔfirmatiōe in sup quātū ad hoc: idē[e] iudiciū est habenduȝ. ¶ Ex datione vero aliūruȝ sacramētoꝝ[f] cognatio spūalis nequaquā oritur: que matrimoniū impediat uel dissoluat.
¶ Incipit liber quintus.
Rubrica De accusationibꝰ inquisitionibus ⁊ denunciationibus.
Bonifacius. viij.
¶ Ex ɔfessione corā delegato iqrente sup certis criminibꝰ deputato facta punitꝰ ɔfitens: lȝ dicat se prius diffamatū nō fuisse vel inqsitionis capitula nō habuisse. h. d. do.
Postq̄ȝ coraȝ eo cui contra te sup certis criminibꝰ iqsitor fuerat deputatꝰ eadeȝ crimina fuisti confessus[g]: frustra confessionē tuā: quominꝰ puniaris ex ea prout iusticia[h] suadebit: eo ptextu impugnare ɔtendis: q sup eisdeȝ criminibꝰ nō fueras antea diffamatꝰ. Uel q p eūdē iqsitoreȝ capitula sup qbꝰ cōtra te volebat inqrere tibi tradita non fuerunt[i]. Idem.
¶ Ualet iqsitio facta sup veritate criminum omissa inquisitione infamie si reꝰ pñs tacuit. h. d. fm Joan.
Si is cui contra te cōmissa fuerat simplr̄ inqsitio sup certis criminibꝰ faciēda pcesserit te pñte nec reclamāte[k]: aut qcq̄ȝ super hoc excipiēte: ifamie inqsitione omissa ad veritatē eorūdē criminū ingrēdaȝ: pcessum hmōi ex eo q nō fuit de infamia p̄mitus[l] inquisitū: vlterius impugnare nequibis[m].
Rubrica De hereticis.
Gregorius. viiij. remensi archiepiscopo ⁊ suis suffraganeis.
¶ Propter crimen heresis solus eius eps̄ clericū in qbuscūq̄ȝ sacris ordinibus constitutum degradare poterit. h. d. Do.
Quoniā epōrū numerus ad degradationeȝ clericorū a canonibꝰ[n] cōstitutus nō pōt de facili[o] conuenire. ¶ Concedimꝰ ut sacerdotē ul aliū clericum in sacris ordinibus ɔstitutū cū pro heresi[p] fuerit seculari curie reliquēdus[q]: aut ppetuo imurand[r]: ɔuocatis abbatibꝰ alijs q̄ȝ plātis ⁊ religiosis psonis ac lr̄atis sue diocesis de qbꝰ expedire videbitꝰ suꝰ solus[s] possit eps̄ degradare. Alexander quartus.
¶ Excōmunicationeȝ incurrit sepeliens hereticos vel eorum receptatores: defensores: uel fautores scienter: nec absoluitur: nisi exhumat eorum corpora: locus vero ꝑuatur sepultura. h. d. vsq̄ȝ ad. §. inhibemus. Do.
Quicūq̄ȝ hereticos credentes receptatores defensores vel fautores eorū sciēter[t] p̄sūpserint ecclesiastice tradere sepulture[u] vsq̄ȝ[x] ad satisfactionē idoneā excōicationis sententie se nouerint subiacere. ¶ Nec absolutionis beneficiū mereantur: nisi pprijs[y] manibus publice[z] extumulent[&] ⁊ ꝓijciant hmōi corpora damnatoꝝ. ¶ Et locus[?] ille ppetua careat sepultura. ¶ Inhibemus[ꝝ] quoq̄ȝ ne cuiquam laice[a] persone liceat publice uel priuatim de fide catholica disputare. ¶ Qui vero contrafecerit excommunicationis laqueo innodetur[b]. ¶ De-

m ¶ Nequibis: nō ergo ordo iste ita est de substantia ꝙ ei renunciare nō possit: facit. s. de fer. c. vlt. ⁊ qō no. s. de offi. dele. de causis.
Quoniam. Premittit cām iuris qō statuitur ibi: concedimus. Do. Incipiebat ⁊ si ꝯ. ⁊ hñ de medietate decurtata est.
n ¶ Canonibus. xv. q. vij. si qs timidus. ⁊ duobus. c. se. ⁊ dñt et vi. i degradatiōe pſbyteri: tres in degradatiōe diaconi: ⁊ ita de subdiacono vł: vt. s. de ser. nō or. miramur.
o ¶ Facili: hñ est possibile: sed non facile: lex eniȝ non dȝ esse impossibilis. iiij. di. erit aūt.
p ¶ Pro heresi: in alijs igitꝰ criminibꝰ si immineret degradatio facienda seruentꝰ antiq̄ iura: q: in h crimine hoc itroducti est speciale: ad idem. j. eo. in fidei.
q ¶ Relinquēdus: quod dic: ut. s. de v̄b. si. nouimus. ⁊. j. de pe. c. ij.
r ¶ Immurādus. s. e. excōicamus. ij.
s ¶ Solus eps̄: excludit epos: nō capłm suuȝ: ad idem. xv. q. vij. si aūt. ⁊. §. se. ⁊. c. eps̄. xviij. q. ij. ⁊. c. nullam.
Quicūque. Joan. an. diuidit in qnq̄ ptes pūt sūt qnq̄. Primo ponit penā scienter sepelientibus hereticos. Secundo aggrauat ibi nec absolutiones. Tertiō accumulat ibi: ⁊ locꝰ. secūda duo facit ꝓhibitionē. secundo penā ibi: qui vero. tertia ēt duo. prohibet. secundo decernit ibi: ꝙ si. quarta priuat ⁊ distinguendo aggrauat ibi: nolētes. quinta ponit dictū cuiꝰ rōnem reddit ibi: velut. Do.
t ¶ Sciēter: ignorantia ergo probabilis hñ illos excusat. s. de cleri. exc. mi. apostolice.
u ¶ Sepulture: ⁊ sic manifesti vsurarij non tradunt sepulture. s. ō vsu. q: in oibꝰ: ⁊ q moriunt i torneamētis. s. de torne. c. i. ⁊ de h de sepul. ex pte in vlt. glo. Dicitꝰ āt sepultura multis modis ut nota. xiij. q. ij. §. item q̄ritꝰ. ⁊. s. de sepul.
x ¶ Usq̄ȝ hic lȝ satisfaciāt sequi debeat absolutio

veritatis: vt in p̄dictis iuribꝰ: sed ille debuit appellare ⁊ nō r̄ndere: vñ imputet sibi: idē dico de capitulis q̄ tradi debuerūt. s. eo. qualiter. ij. §. dȝ si petita nō fuerunt: ⁊ cōfessus est crimen sibi iputet: potuit. n. iuri pro se itroducto renūciare: ⁊ tūc tacite renūciat: ad hoc. ff. de pcu. pōponiꝰ. §. rati. Sed hosti. ꝯ i p̄dicta decr. qliter. i. p. l. ff. de pcu. filius. §. inuitus. ⁊ hunc dicebat casum ipsiꝰ decret. eo. ti. ad petitionē: nā ibi pñte ⁊ nō ɔdicēte illo ꝯ quē inquirebatꝰ: nō fuerat fuatꝰ ordo q debuerat seruari: vñ pcessus cassari mādatꝰ: sed de alio ordine intelligatur.
Si is. Quia breue non diuiditꝰ. Do. Fuerat ad petitionē alicuiꝰ. q: si papa pprio motu cōmittit iqsitionē criminū alicuiꝰ iā illū approbat ifamatū cū eps̄ ⁊ metropolitanꝰ pcedant: etiā ad inquisitionē omisso tali articulo. ii. q. v. oibus. s. eo. ti. sicut olim. sed si ad petitionē alteriꝰ cōmiserit: tūc prius inquiret inquisitor de infamia: hoc tenet inno. s. e. ti. cū oporteat. Quid si ille q lr̄as inqsitionis impetrat sit excōicatus: dixi. s. de rescrip. c. i. ⁊c.
k ¶ Reclamāte: dicebat hosti. in supradictis glo. ꝙ taciturnitas habebatꝰ h pro dissensu ⁊ ɔdictiōe: ꝙ nō est veꝝ ut hic vides: imo tacēdo tacite iuri suo renūciat. j. de reg. iur. q tacet: ⁊ dixi de hoc. e. ti. is q tacet. Reclamare igitꝰ debuit ⁊ petere prius inqri sup inqsitione infamie: ⁊ si hoc nō fieret debuit appellare vt dixi. s. c. proxi.
l ¶ Primitus. i. anteq̄ȝ quererꝰ de veritate.

ut patet per id qō sequitur.
y ¶ Proprijs manibꝰ. No. casuȝ quo possuȝ p me qō non possuȝ p aliuȝ: de h dixi. j. de reg. iur. pōt. sicut eniȝ exhibuerūt mēbra sua seruire iniqti ad iniqtatē: sic exhibere dñt illa seruirꝰ iusticie ad iusticiā: sicut dicit apls. i. ad romanos. vi. c. ⁊ sunt hec v̄ba in canone. xlvij. di. oēs huius.
z ¶ Publice: q: q̄ publice peccantꝰ publice emendentꝰ. de pe. ⁊ re. c. i.
& ¶ Extumulēt: hoc veꝝ intelligo. qñ ossa ipsoꝝ possent ab ossibus alioꝝ discerni. alias secus. s. de sepul. sacris. Jo. an.
? ¶ Locus. punitꝰ res inanimata. sic. s. de pe. in quibusdā. s. de elec. vbi periculum. §. ciuitas. ⁊. j. de pe. c. vlt. in si. xv. q. i. mulier.
ꝝ ¶ Inhibemus. Excōicari dñt laici publice vel occulte disputātes de fide. h. d. Do.
a ¶ Laice: forte intellexerūt de laico ad modū ultramōtanorū q illiteratos laicos vocāt ⁊ lr̄atos clericos vocāt: qd. n. est dicere ꝙ ruralis clericꝰ disputādo de fide nō incidat in hanc penā ⁊ doctor decretorū laicꝰ incidat tñ sufficit ita esset scriptū: ⁊ solū duo sunt christianorū genera clerici ⁊ laici xij. q. i. duo sunt ⁊ cōcordat ad hoc. C. de summa tri. l. pe.
b ¶ Innodetꝰ: nūquid p sentētiā vel ipso iure: ⁊ videtur ꝙ ipso iure per id

qd dicit laqueo: quasi ipsum factum dānatū illaqueet. in ꝯtrarium vr: q2 in pe nis benigna fieri dꝫ interpretatio: vt.j.de reg.iur.in penis cū suis cōcor. ē igit benignius: ut intelligamus canonē esse ferende snie q̄ iaꝫ late. ergo est hec pars amplectēda: vt ibi: ad hoc.ix.di.sana qppe. Preterea si vo luisset q esset canon late snie: dixisset sit innodatus: vel eo ipso: vel simi lia verba.

retici[a] aūt credētes receptatores de fēsores 7 fautores eorum ipsorumqꝫ fi lij[b] vsqꝫ ad scdam[c] generationem ad nullū eccl'iasticum bñficium[d] seu offiñ publicū[e] admittant. ¶ Qd si secus actū fuerit: decernim9 irritum 7 iane. ¶ Ad hec[f] quoscūqꝫ viros eccl'ia sticos q ad pces hmōi pestilētiū p sonarū dignitates[g]: psonatus: 7 q̄ cūqꝫ alia eccl'iastica bñficia sunt ade pti ex nūc puam[h] tal'r acqsitis vo lētes q tales 7 hitis carcāt ppetuo 7 si receperunt illa scienter[i]: ad alia ul' sīa nequaquā i posterum admit tant. ¶ Illorum[k] aūt filiorum emācipa tionē: quorum parētes post emācipa tionē ēt[l] hmōi apparuerit añ ipam a via veritatis ad heretice supstitio nis inuium declinasse nullius volu mus esse momēti velut fcām ō hoi bus sui iuris: cū dignū sit: ut pp tan ti atrocitatē delicti filij eē i parētum hereticorum desierit[m] ptāte. I Dem. inquisitoribus heretice prauitatis.

¶ Filij uel heredes petētiū i infir mitate sua hereticorum ꝯsultationem ad pbādū nō admittunt q non sa na mente ul' pdita loquela suscepe rit si cōstat q erāt sane mētis vel si hus suspecti uel diffamati erant de heresi al's admittunt.s.p testes fide dignos nō suspectos.h.d. Do.

F Ilij uel heredes illorum q dum i egritudinis lecto decūberēt petierunt hereticos ꝯsolatos: ut ab eis p manus impositionē ꝯsolationē reciperēt sm pessimā cōsuetudinem eorūdē: sicqꝫ viā fuerunt vniuerse carnis igressi: ad pbādū q ipsi de functi cōsolationē illā imo verius desolationē non sane[n] mētis effecti susceperit: ul' post perditā iā loque lā: cum tñ moris sit ut dr apud eos q nullū tal'r ꝯsolent: q non sit sane mētis 7 memoriā hēat ordinatam admitti non dñt: si dū viuebāt[o] dif famati erant de heresi vel suspecti aut legitie[p] ꝯstiterit q sane mentis existētes hmōi hereticos petierunt. ¶ Alioquin[q] admitti poterūt pdi cti filij uel heredes ad pbandū pre missa[r]. Non tñ p vxores 7 filios familiares ul' ō suis aliquos: sꝫ per testes alios fide dignos[s]: 7 spāliter fidei zelatores. I Dem eisdem.

¶ Relapsi i heresim sūt tradendi curie seculari lꝫ peniteat eos et ad fidē redeāt. non tñ denegātur sacra pnie 7 eucharistie.h.d. Do.

S Uper eo qd scriptum legit[t]: eccle sia nulli claudit gremium rede unti[u]: quodqꝫ[x] hi q post abiuratio nē erroris uel postq̄ se pprij anti stitis examinatione purgauerit: si ō phēsi fuerint in abiuratā heresim re cidisse: seculari decernūtur iudicio sine vlla penitus audiētia relinquē di[y]: cū scriptur hmōi videāt sibi iui cē aduersari: qd tenēdū sit p sedem[z] edoceri apl'icā postulatis. ¶ Nos itaqꝫ inqsitionr vr̄e de fratrum nr̄o rū ꝯsilio rñdemus q tal'r dephen sis ēt si ut dictū est: sine ulla penitus audientia reliquendi sint iudicio se culari: si tñ postmodū peniteant: et pnie signa in eis apparuerint ma nifesta: nequaq̄ sūt humiliter peti ta sacra pnie 7 eucharistie denegā da[7]. I Dem eisdem.

¶ Excōicati participes 7 socij cri minis admittunt i testes ꝯtra here ticos si sciunt verisimiliter verita tem deponere.h.d. Do.

I N fidei fauorē cōcedim9: ut i negocio inqsitionis[9] heretice puitatis excōicati[x] 7 pticipes[a] vl' so cij cris ad testimoniū admittantur. ¶ Presertim i pbationū aliarum defe ctum ꝯtra hereticos credētes fauto res receptatores 7 defēsores eorū si ex verisil'ib9 cōiecturis[b]. ¶ Et ex numero testiū: aut psonarum tā depo nētiū q̄ eorum ꝯtra quos deponit[c] q̄ litate ac alijs circūstātijs sic testificā tes falsa non dicere psumantur.

I Dem eisdem.

¶ Ordinarij vel eorum delegati et i qsitores sine pena excōicatiōis face re hñt executores iusticie cōtra hereti cos ab hñtibus iurisditionem secula rem i locis lꝫ excōicati sint: al's de scō illā iurisditionē possideāt.h.d. do.

a ¶ Heretici. Non va let promotio heretico rum 7 eis credentium fau torum receptatorum vel defē sorum filiorumqꝫ suorum vsqꝫ ad secundam generatio nem ad bñficia ecclesia stica vel officia publica. h.d. Domi.

b ¶ Filij.no.casum i quo pro delicto paterno pu nitur filius. Hoc ēt pce dit in crimine lese maie statis: qd est minus hoc crimine quo ledit eterna maiestas.s.c.vergēti.7 si ꝯ homies illate blas phemie īpunite nō tran seunt multomagis q ipꝫ dominum blasphemat dign9 est supplicia susti nere: in auc.ut non lux. ꝯ na.i.rñ.7.§.i.col.vi. nec debem9 illi9 oppro briū inultum dimittere q nostra probra dleuit.s. de indi.in nonnullis. Quod enim in religione diuina cōmittit in oium fert iniuriam.C.de here manicheos.ad idē.xvij. q.iiij.sicut alias regula riter pena temporali nō punitur vnus pro alte rius delicto: quod dic: ut no.i.q.iiij.in summa: 7 xxiij.q.iij.in summa: 7 intelligas hoc de filijs ñ infectis. Illi enim puni ent ut ipsi ex pprio de licto non ex alieno.

c ¶ Scdam. hoc intelli ge sm determinationem decreta.j.eo.ti.statutum §.

d ¶ Beneficiū. large sū mit: de hoc dixi.j. de re gu.iur.c.i.

e ¶ Publicum.ut iudi catus notaria 7 his simi lia: ad idē.j.de pen.feli cis.§.q si qs: in pn.

f ¶ Adhec. Priuati sunt hñtes beneficia ec clesiastica ad pces hereti corum 7 inhabiles efficiūtur ad alia obtinenda si sciē ter talia receperunt.h.d usqꝫ ad.§.illorum. Do.

g ¶ Dignitatis.nūquid 7 pontificalis dignitas in cludit: p'r contra.j.de penis.felicis.§.quod si quis: in principio.

h ¶ Priuam9.no.spāle.q2 alias nō refert per quem preces offerantur.C. de preci.impe.offe.l.vniuersis.

i ¶ Scienter.s.sciendo illos qui preces offerebant esse tales.

k ¶ Illorum. Nulla est emancipatio filiorum vel subditorum per hereti cos facta ēt si postea vitium detegatur.h.d.do.

l ¶ Etiā.q2 maior est dubitatio q̄ si añ emācipationē hoc apparuisset.

m ¶ Desierunt.no.ergo q crimē heresis pr̄num ēt añq̄ p ecclesiā fuerit de claratū liberat a pr̄ia ptāte filiū: 7 sic interdū pr̄num odiū interdū filij fa uor tale vinculū soluit.liiij.di.si ser.s.q si.sint legitimi p venerabilem.

F Ilij. In casu dubio distinguit 7 scdm mēbrum psequit ibi: alioquin qd determinat ibi: nō tñ.do. Abreuiata est de narratione facti: 7 in cipiebat olim ex pte.7 dic filij lꝫ heredes nō sint interest.n.eorum: ut.c.pxor. heredes.ēt si filij uel ppinqui nō sint: 7 istorum interest pp vitādā cōfiscatio nem bonorum: vt.s.de here.vergentis.j.eo.ti.cum sm leges.

n ¶ Nō sane. vnde qd tūc faciebāt: eis nō dꝫ imputari: q2 nullū maleficiū sine cō sensu.xxiij.q.v.si quid.xv.q.vi.c.i.in fi.sed furiosus non habet cōsensum: vt.s. de spon.dilectus.xv.q.i.illud.s.de succes.ab intesta.cum dilectus.

o ¶ Viuebant.illi parentes vel testatores consolati.

p ¶ Legitime.igit no.casum in quo probatio non admittit probationem in ꝯtrarium.

q ¶ Alioquin.i.si hoc legitime nō ꝯstat: nec ipsi dum viuebant infamati erāt uel suspecti.

r ¶ Premissa .s. q tunc non erant sane mētis: vel loquelam pdiderāt: nec habebant ordina tam memoriam.

s ¶ Fide dignos. hec cl'a que olim erat obscura 7 dubia cum deliberatiōe fuit imutata 7 hñ

S Uper. Cōmunis diuisio scda ibi.nos itaqꝫ.uel sm Jo.mo.ponit duorū iuriū ad uersio. Scdo eporum interpreta tio. Do. Terminant que not. s.eo.ti.ad abolendā.§.illos: 7 c.pe.§.si qui.

t ¶ Legit.xxiij.q.iiij.duo.7.C de sum.tri.l.vlt.ad fi.

u ¶ Redeūti.vel redeūdi.h est q omnibus dicit liberalis.s. eo.de rescrip.sedes.

x ¶ Quodqꝫ.repete.7 super eo qd scriptū legit q hi q post.

y ¶ Relinquēdi.ut in predi.de here.ad abolendam.§.illos.

z ¶ Sedem.ad quā in talib9 re currendum est.ut.s.qui si.sint legi.per venerabilem.

7 ¶ Denegāda.quod ergo di cit prima auctoritas: intelligi tur in salute anime. secunda in corporali pena.

I N fidei. Primo ponit constitutionis cām. Secū do constitutionem ibi: concedi mus: quam fortificat ibi preser tim: 7 moderando determinat ibi: 7 ex. Domi. Decurtata est de narratione facti que olim ici piebat consuluit.

9 ¶ Inquisitionis.quid si non procedat per modum inquisi tionis: sed accusationis vel ex ceptionis: nunquid admitten tur tales testes: videtur qd sic: quia eadem ratio: scilicet fidei fauor 7 odium criminis versa tur vtrobiqꝫ. ergo 7 idem ius de rescrip.inter ceteras: cum si mi.contrarium credo. quia ab illo iure regulari: quo cauetur tales personas ad testimonium admitti non debere non rece dam: nisi inquātum inueniam permissum. qui ergo accusat vl' excipit habeat probationes ido neas. nec est accusatio fauora bilis vt inquisitio: ad hoc.ij.q. vij.si quis episcopus. Et ver bum istud debet aliquid operari alias quare fuisset expressum. ad hoc de deci. ad audientiam cum suis concordantijs: 7 infra de priuile.si papa primo responso i fine.

x ¶ Excommunicati.si.j.c.proxi.tales alias non admittuntur: immo 7 iudi ces seculares censura ecclesiastica compelluntur tales a testimonio in suis foris repellere.j.de sen.excom.decernimus.

a ¶ Participes.quid de alijs exceptis criminib9 an.s.tales admittantur: dic ut .s.eodem.lib.de testi.c.i.s.de confes.c.i.7.vi.q.i.§.verum: quid ō pluris: habe bis.j.eo.accusatus.§.licet.

b ¶ Coniecturis.quas ipse iudex examinās melius scire poterit.ff.de testi.l.iii.7 pone exempli.s.de presum.l'ras 7 cōcor.s.eo.accusatus.§.licet.

c ¶ Deponitur.vt facilius credatur ipsis deponentibus contra infamatum uel suspectum de heresi: quam contra infamatum nec suspectum.ad idem supra eo dem filij.

Presidentes. Ponit dictum ꝙ ampliat ibi: nec requirentes. Et protestatur ibi: nō tñ. do. Decurtata est de narratione facti que incipiebat ꝗsiuisti.
a Excōicati. maiori excōicatione ꝛ publice: ut sit maior dubitatio: ad hoc de re iudi. ad probandum.
b Officiales. nunqd officialis excōicat⁹ iudicare possit: dic ut. s. ꝺ sup. ne. pre. romana.

in alio nō diceret relapsus. Et no. ꝙ idefinita equpollet vl'i: ad idē de pui. q2 circa. ꝛ nunqd de vno articulo infamat⁹ se teneat de oibus expurgare no. de ꝯse. dis. ij. ego berengari⁹. ꝛ puto bñ'i fam ꝑ illa pte facere ꝙ non teneat. tñ si id faciat valet ꝛ habebit postmodū locū pena relapsorum: vt sequitur.
s Iudicari. s. C. de trāsa. si de certa. ff. de trāsac. q cum tutoribus. §. i. vbi generalis transactio restrigit ad id de quo spāliter actum erat. Sol. illa locū hñt i nō cōnexis: s3 hic oēs hereses sūt cōnexe: q2 hñt caudas ad inuicem colligatas: ꝛ de vanitate ꝯueniūt in ipsum s. co. excōicamus. i. c. ii vñ nō querimus an sit relapsus in illā heresim i quā pus fuerat lapsus sed querim⁹ an fuerit relapsus i heresi3. Semel ergo lapsus in heresim post abiurationem iterū lapsus: l3 in alia secta dicitur relapsus.

c Dispendio. qñ ergo sine more dispendio h pñt: tūc cēnt excōicati eos regrendo: q2 cōicans cū excōicato excōicatus est seruata distinctōe de sen. ex. nup. fallit h: vbi ergo nō est casus iste: ergo nec fallit regula.
d Excōicationis. mioris ꝛ si itelligeres ꝙ isti cēnt excōicati q2 iurisditionez illa3 exercebāt: tūc q cōicauerunt illis in iurisdictiōe excōmunicati essent excōmunicatiōe maiori. s. de sen. ex cō. nup. ꝛ. c. ꝯcubine: s3 hoc spāle ē: q2 illā penā euitāt. ꝛ sic dicamus excōicatiōis. s. maioris vel minoris. et facit quod dixi. s. de supp. ne. p. romana
e Prelibatis. s. excōicatis ut tamē ꝺ facto iurisditionē habētib⁹: ēt ē similis ꝑtestatio. s. c. li. de sta. re. c. vno.

Cum. Premittit constitutionis causam ꝛ constitutionem subdit ibi: si suspect⁹ Domi. Olim incipiebat consultationi.
f Vehemētē. no. ex hac decr. suspitionem vehementē presūptionē violētam: ꝑpter suspitionez citatur. ut veniat rñsurus: si cōtumax ē: ia3 dr̄ vehemēter suspect⁹ ꝛ excōicat⁹: si p annu3 in illa ꝑsistit. ia3 ista que erat vehemēs ꝑsumptio transit in violētā vñ ex tūc vt heretic⁹ ꝯdēnatur vt h. Inde ē ꝙ no. hos. s. ꝺ ꝑsū. lr̄as: i gl. pe. ꝙ ñ vehemēs ꝑsūptio s3 violēta ꝯdēnationez īducit: ꝛ ē si. ad hoc quod no. ꝺ symo. insinuatū in vl. glo.
g Rñdeat. ergo vt habeat locu3 hec decre. regritur qꝺ hoc expressu3 sit i citatiōe vt. s. de fide veniat rñsurus: sicut i snia regrit ꝙ citata fuerit pars vt veniat auditura sentētia3: alias sine app. rescindit. ff. q sen. sine ap. resein. l. i. §. item cum ex eo.
h Hereticus. sic ꝛ in alijs criminibus excōicat⁹: q2 nō venit rñsurus de crimie si i excōicatione stat per annū. post annu3 habetur pro conuicto. xi. q. iij. rursus. ꝛ. c. quicunq3.

Accusatus. de hrsi. diuiō decre. i. iij. ptes. In quarū pma ponūtur tres casus. quibus quis dr̄ relapsus. ꝛ durat vsq3 ad. §. licet do. Ibi scōa i qua dr̄ ꝙ periurus in causa heresis certis casibus testimoniū phiber: ꝛ durat vsq3 ibi sane. In tertia in qua ponunt. vi. casus olim dubitati. an ad offm̄ inqsitoꝝ spectarēt vsq3 ad. §. religiosi. Ibi. qrta in q dr̄ religiosos i hrsi delinquentes graui⁹ alijs puniēdos.

Presidētes regimini alicuius regni ꝑuīcie siue loci l3 excōicati[a] uel de fcō tm̄: ꝛ non de iure iurisditionē hñtes ac eorū officiales[b] ad reqsitionē ordinarioru3 uel delegatorū ipsorū: aut iqsitorū heretice prauitatis: nō valentiū sine more dispendio[c] vel negocij ꝑiculo recursū hēre ad supiores q legitime i locis ipsis possint iusticia3 exequi: possunt ꝛ debēt ꝯtra hereticos credentes fautores receptatores ꝛ defensores eorū iusticiā ꝛ suū officiu3 exercere. Nec requirentes huiusmodi excōicatos ꝑpter hoc sniam excōicatiōis[d] icurrūt. Non tñ presidētib⁹ ꝑlibatis[e] vel officialib⁹ eorūdem ꝑpterea in alijs casibus itelligatur cōcessum aliquid vel ꝑmissum.

Idem eisdem.

Excōicat⁹ pp cōtumaciā ñ rñdē di sup heresim de q erat suspectus p⁹ ānū dānat ut heretic⁹. h. d. do.

Cum cōtumacia in cā ꝑsertim fidei suspitioni ꝑsumptionez adijciat vehemētē[f]: si suspectus de heresi vocat⁹ a voh ut de fide rñdeat[g]: excōicationis vinculo pro eo ꝙ paret subterfugit: aut cōtumaciter se abñtat p vos fuerit inodat⁹: quā p annum aīo sustineat pertinaci: ex tunc velut hereticus[h] cōdemnetur.

Idem eisdem.

Abiurans in iudicio heresi3 pp vehemētē ꝑsumptionez si iterato labit l3 non fuisset probatū plene relapsus dr̄: secus si leuis erat presūptio. h. d. vsq3 ad. §. cū vero. Do.

Accusatus de heresi vel suspect⁹ cōtra que3 de hoc crie magna ꝛ vehemēs[i] suspitio orta erat: si heresim i iudicio abiurauit: ꝛ postea cōmittit i ipsa: cēseri d3 quada3 iuris fictiōe[k] relapsus: l3 añ abiurationē suā heresis crimē plene ꝑbatū ñ fuerit ꝯtra ipm. Si āt leuis ꝛ modica suspitio illa fuerit: quāq3 ex h[l] sit grauius[m] puniend⁹: non tñ d3 in heresim relapsorū pena[n] puniri. Cū vero[o] q i vna heresis spē uel secta[p] cōmisit: aut in vno fidei articulo[q] seu eccl'ie sacramento errauit: ꝛ postmodū heresi3 simplr[r] vel gñaliter abiurauit: si ex tūc i alia3 ēt heresis spē3 siue secta3: aut alio articulo seu sacramento ꝯmittat: volumus ut relapsum in hrsi3 iudicari[s].

Ille quoq3[t] de cui⁹ lapsu i heresim añ abiurationez constiterat uel nūc ꝯstat: si post illā hereticos accepter deducat visitet siue associet: aut dona vel munera[u] eis donet vl' mittat: seu fauorez eis īpēdat: q excusari ñ possit[x] ēt sine adoratiōe: ut verbis[y] vr̄is vtamur: merito d3 iudicari relapsus: cū illū ex approbati a se ꝑus erroris cōsequētia nō sit dubiū id[z] fecisse. Licet[a] vero periuri a testimonio etiā post penitētiā repellātur[?]: si tñ hi q corā iqsitoribus iurantes tā de se quā de alijs sup fcō heresis dicere veritatez ea3 celādo[?] deierēt: ꝛ postmodū[a] velit corrigere dcm̄ suū cōtra se ac alios suos ꝯplices deponendo: cū crimē huiusmōi sit exceptum: si ex manifestis indicijs[b] apparuerit tales non animi leuitate aut odij fomite seu corruptiōe pecunie: s3 zelo fidei orthodoxe dictum suum velle corrigere: ac mō q̄ prius tacuerant reuelare in fauore fidei: nisi aliud[c] obsistat: stari d3 tā ꝯ se q̄3 ꝯtra reliquos attestatiōibus eorūdem. Sane[d] cū negociū fidei: qꝺ summe priuilegiatū[e] existit: p occupationes alias nō debeat impediri pestis inqsitores heretice a sede apostolica[f] deputati: de diuinationibus aut sortilegijs: nisi heresi3 saperent[g] manifeste[h] itromittere se nō dñt: nec punire talia exercentes: s3 eos relinq̄re suis iudicib⁹ puniendos. De qōnib⁹[i] ꝑterea vsurarū motis: ꝛ cōtra illos[k] qbus restōnez vsurarum in pnia pro heresis crie iniunxerunt

t Ille quoq3. Qui post abiurationem heresis de qua conuict⁹ fuerat vel postea conuincitur fcō vel verbo hereticis ꝑhibitis: relapsus dr̄. h. d. Do.
u Munera. dr̄ia est inter donu3 ꝛ munus: munus eni3 ex cā datur: donum ex cā ꝛ sine cā. ff. ꝺ ver. si. inter donum.
x Non possit puta pp necessitatē famis. xiii. di. gescam⁹. lxxvi. di. non satis. uel ignorabat illos hereticos: ꝛ sic per ignorantiam excusatur. s. de re. iur. ignorantiam.
y Verbis vr̄is. si. s. ꝺ re. ex. non alie. baccōsultissima.
z Id. s. receptare deducere visitare associare donare mittere uel fauore3 impendere.
? Licet. Testis in cā heresis falsum deponēs l3 piurus sit probat dicēdo ꝯtra3: dū tñ ex idicijs ꝯstet dcm̄ nō corruptionē l3 veritatē cōtinere. h.
? Repellantur. vi. q. i. quicunq3. ꝛ. s. de test. testimonium.
? Celando. duplex est forma iurādi: qꝺ dicitur s. de ac. qualiter. ii.
a Postmodū. ex interuallo. ut sit hoc speciale fauore catholice fidei: al's nil eēt h fauoris: ut. s. de testi. cū preterea.

i Vehemēs. nō violēta. de ꝑsum. c. lr̄as: ꝛ facit qꝺ diri. s. c. proxi.
k Fictione. iō dicit: q2 vere nō pōt dici relapsus: de quo nō constat an fuerit lapsus sicut dicit canon ꝙ nō pōt dici renatus q ꝑus nō fuit natus: de ꝯse. di. iiij. q in maternis: neq3. n. dici in eū regeneratio pōt quē generatio nō pcessit: ut ibi dr̄ pp vehemētem q suspitionem fingit lapsus: ita ꝙ post abiurationē rediens fingit relapsus: sepe. n. iura talia fingunt: de hoc. l. di. ferrum.
l Ex hoc. s. q2 post abiurationē reperitur lapsus.
m Grauius. s. ꝙ si nunq̄ abiurasset.
n Pena. s. c. ad abolendam. §. illos quoq3. ꝛ. s. eo. super eo.
o Cū uero. Culpabilis in vno articulo hrsis generaliter postea abiurando relapsus dicit si cōmittit ēt in alium articulum separatum. h. d. do.
p Secta. multa potes videre. xxiiij. q. iij. c. pe.
q Articulos quos habes explicatos. de sum. tri. firmiter.
r Simpliciter. p hec verba puto ꝙ si abiurasset solū i illo capitulo l3 laberetur

b Indicijs. sic. s. eo. i fidei: ꝛ sic p indicia stat ꝑbationi: ꝛ hoc. s. qui si. sint legi. trāsmisse.
c Aliud obsistat. s. ꝙ ꝑdictū piurū: vnde si de falso redargueretur nō obstabit coꝝ dicto de testi. ex tenore.
d Sane. Inquisitores sup heresi deputati nō se itromittāt de diuinationib⁹ uel sortilegijs nō sapientibus heresim manifestā. h. d. do.
e Priuilegiatū. no. magis ꝑuilegiatum añponi. s. de of. le. volentes. xxi. di. deniq3. ff. de offi. pcō. l. vlt.
f Aplica. multominus alii.
g Saperēt. sic est circa aras idoloꝝ nefarias pces emittere sacrificia offerre: demōes ꝯsulere: coꝝ rñsa suscipere. xxvi. q. ij. hi q. ꝛ. q. iiij. igit ut associāt sibi pp sortes exercēdas hereticos: vel faciūt ꝑdcā cū corpore uel sanguie xp̄i: vel i sortib⁹ vt possint hr̄e rñsa: puerū rebaptizant uel his sīlia.
h Manifeste. in dubio q h casu ñ hñt iurisditiōem: ꝛ l3 al's iudex agnoscat an sua sit iurisditio: ꝛ i dubio dicat iurisditionē hr̄e. ff. de iudi. si quis ex aliena: q i ordinario loquit: h tñ nisi id manifeste appareat se non intromitit: ꝛ ē si. s. e. li. ꝺ cē. c. i. §. notoria: ꝛ. j. de pe. c. i. s. de offi. dele. c. vlt.
i De qōnibus. Inquisitores heresis de qōnibus vsurarum se intromittere non pñt. h. d.
k Et ꝯ illos. q. d. multominus si ꝯ alios.

a ¶ Offendiculum. pluribus intentus minor est ad singula sensus: ⁊ sepe qui ad vtrunq festinat neutruz bene pagit. xvi. q. i. presbyteros. ⁊. C. de assesso. nemo.

b ¶ Si vero. Inqsitores pñt compellere heredes defunctoruz hereticoꝝ qui tñ heretici nõ erant ad iplẽdũ pñiaz ininiũctã i bonis tpalibus: secus si mortui añ cõp fuerit penitẽtia iniũcta. h. d. do.

c ¶ Hereticos. j. ē. co. ti. ca. pe. vbi defensores ⁊ fautores hereticoꝝ heretici sunt. So. nõ in fauente ⁊ defendente: sed i credente loquitur ibi.

d ¶ Ad salutem. ut puta vt fundaret vl edificaret ecclesiam hospitale vel alium piũ locũ: vel faceret sile piũ op vt i aut. de eccle. ti. §. si quis edificationem. col. ir.

e ¶ Tpalibus. hoc dicit qꝛ secus si ieiunio vigiliis oronibus vel similibus ꝓstiterit illa pñia: idem esset si non posset illud i iunctũ lz saluiferum expleri per alium: sicut eẽt theologiã audire vel similia.

f ¶ Heredes. xij. q. ij. epus q filios. ó sepul. c. vlt. de rap. in lfis.

g ¶ Onere. x. q. i. si quis laicus de deci. pastoralis. ⁊. c. cũ non sit. C. de ser. ⁊ aqua. l. ⁊ in prouinciali. j. de pig. ex lfis.

h ¶ Extincto. cria. extinguũt morte: ut. xxiij. di. quoriũdã. xxxij. q. ij. ad monet. ff. de his q mor. si. consci. l. vlti. ex quo igitur extinctum ē crimẽ ⁊ pñia nõ est imposita p crimine iã extincto nõ iponat vlterius.

i ¶ In eo. Post mortem heretici declarari pt cum hereticum fuisse ad finẽ ꝓfiscandi. Do.

k ¶ Casu. qꝛ non fuit rel corporãtus vnitati ecclesie.

l ¶ Post mortez. xxiiij. q. ij. sane. ij. ⁊. C. a d. l. iul. maie. l. vlt. intellige hoc vsqz ad. xl. annos. nam postea abdicari nõ poterunt etiam a ro. ecclesia a filijs catholicis: q illa tãto tpe bona fide possederunt: qõ verũ est si parentes catholici putabantur. ut. ē. e. li. de p scrip. c. vlti.

m ¶ Sacerdotes. Clerici instruentes testes ne inquisitores veritatem inuestigent puniri possunt per eos. ⁊ religiosi grauius puniuntur. hoc dicit. Do.

n ¶ Impedire. manifeste vel nõ manifeste: dummõ hoc ꝓstare possit.

o ¶ Castigari. sic. j. de pe. romana.

p ¶ Delinquẽtis. nã graui⁹ delictũ est grauius vindicandũ. xxiiij. q. i. nõ afferamus. ē. de excess. prelato. tanta. ⁊ in equalibus delictis equales sint pene. j. ti. prori. c. vno. in fi.

q ¶ Religiosi. isti si reperiantur heretici non sunt dicendi religiosi: sed religionis obumbratione fuscati. ē. eo. ti. ad abolendam. §. i. ⁊c.

r ¶ Immurationis. ē. e. ti. c. pe.

s ¶ Seculares. s. clerici vel laici: ⁊ ꝓcor. optime. ē. ne clerici vl monachi. c. sed nec.

t ¶ Consimilibus. de qbus vidisti. ē. prori.

Statutum. Duo facit. Primo recitat statutum p qõ directe. vel ac illi se ⁊ sua ad hoc faciẽdũ in iudicio ecclie obligarũt: intromittere se nõ pñt: ne p cãs hmõi offendiculũ[a] negocio fidei ꝓpareẽ. ¶ Si vero[b] p his q̃ i heresi receptando vel defẽdẽdo hereticos[c] seu eis fauendo ñ tñ existẽs hẽtic⁹ qs cõmiserit: sub obligatõe bonoꝝ suoꝝ iqsitoribus se astrixit ad ẽcipiẽdã ab eis pniaz ⁊ cõplendã: ⁊ ea lz iniũcta non tñ peracta decessit: si p hmõi pniaz onus ipositũ fuerit ꝓficiẽs ad salutẽ[d]: in bonis eius tpalibus[e] exequẽdũ: ad ꝓplementũ ipsius per inquisitores cogi dñt heredes[f] uel alij: ad quos cum suo onere[s] bona hmõi deuenerũt. ¶ Porro si pp hmõi hereticoꝝ receptationẽ defẽsionẽ seu fauorẽ qs ad faciẽdaz pniam: quã inqsitores ipsi iiũgere vellẽt bõa sua obligauerit eisdem: ⁊ antecẽz ei penitentia iiũgereẽ decesserit: ei⁹ heredibus nõ ē satisfactio p extincto iã[h] crie iniungẽda. ¶ In eo[i] uero cãu[k] quo heredes ad successionẽ non debẽt ob heresiz sui auctoris admitti si obstãte q̃ auctore ipo viuẽte hoc non fuerit interueniẽte ipsius morte per sniaz declaratuz: ad confiscationem bonorũ post mortem[l] eiusdem nihilominus ꝓcedat. ¶ Sacerdotes[m] insuper ⁊ alij clerici qui negocium inquisitionis instruẽdo citatos hereticos vel eorum credẽtes de celanda veritate uel dicenda falsitate: seu eos indebite liberando inuẽti fuerint impedire[n]: cuz nõ sit dubium: eos ipsa facere in fauorem heretice prauitatis per inquisitores a talibus compesci possunt ⁊ pena debita castigari[o]: taz per captionẽ pꝛsonarũ cẽz als prout culpa exegerit deliquẽtis[p]. ¶ Religiosi[q] etiã sunt imuratiõis[r] pena vel alia grauius puniendi: cẽz seculares[s] si inuẽti fuerit in heresi vl ꝓsimilibus[t] deliquisse. ¶ Rbãus quartus.

¶ Nõ valẽt statuta p q̃ inqsitoris heresis offiñ impedit uel retardat

Statutum ciuitatis castri ville vel alterius loci: p qõ negocium inqsitionis heretice prauitatis directe vel indirecte[u]: ne in eo libeẽ ꝓcedi valeat: cõtigerit ipediri: vel quomodolibet retardari[x]: nullius existeẽ firmitatis. ¶ Ipiusqz ciuitatis vel loci dñm ptãtem capitaneũ cõsules vel rectores: per quem vel quos eadem ciuitas seu locus regiẽ quocũqz nomine[y] censeatur: ad statutum hmõi loci diocesano vel ei⁹ vicario aut inquisitori seu inquisitoribus labis prefate: sine more[z] dispendio exhibendum: ⁊ si tale[a] inuẽtum fuerit reuocandum oino: vel saltem eatenus moderanduz: q̃ p illud inquisitionis ꝓcessus nõ impediat uel aliquatenus retardentur? p censurã ecclesiasticaz decernim⁹ cõpellẽdos[x] ¶ Clemens quartus inqsitoribus heretice prauitatis.

¶ Offiñ iqsitoris heresis morte cõcedẽtis nõ expirat ẽt quo ad negocia ꝓpus nõ cepta uel exorta. h. d.

Nõ aliq dubitationẽ sollicitaz excitantes i dubiũ reuocẽt an offiñ inqsitiõis heretice prauitatis sollicitudini vẽe infra certos limites ab ap. se. ꝓmissũ expiret[a] p mortẽ ro. põ. q cõmisit. ¶ Pñti declaram⁹ edicto: ipz offiñ nõ solũ quo ad negocia viuẽte mandatore incepta[b]: imo ẽt quo ad itegra ⁊ nõ cepta[c]: ⁊ qõ pl⁹ ē quãtũ ad ea que tũc nequaqẽz emerserãt[d] i fauore[e] fidei post cõmittẽtis obitum perdurare

¶ Idem eisdem.

¶ Prio iformat iqsitores ad deuz ut ei⁹ timorez boiuz metui añpoñãt i ꝓcedẽdo sil' uel separatiz hereticos ⁊ suos fautores: ⁊ ẽt in eqs ab soluẽdo cũ ve fẽdierit. ꝓ eos istruit i mõ examiatõis testiũ: ⁊ in pꝛsonis q̃ testificata scribeẽ debeãt. tertio instruit circa pꝛsonas p q̃s ipediri posset ut differri iqsitionis negocium.

Vt offiñ inqsitiõis cõtra hereticos i ꝓuicia[f] i q̃ vobis idez offiñ ē cõmissũ auctoritate ap. postris efficati⁹ adipleẽ: discretiõi ure p aplica scripta mandam⁹ q̃tenus vbiqz[g] i pfata ꝓuicia sil' ul' separatiz[h] fauorem. ⁊. ē. eo. accusatus. §. licet. cum si. in h ti.

Vt officium. Diuiditur in tres partes ut pz in rubro. Secunda ibi: verum Tertia ibi: compescendi. Jo. an.

u ¶ Indirecte. puta vel nullus possit de aliquo crimine puniri ab aliquo cõp a ptãte uel vt nullus alius cõp potestas possit aliquem capi facere: vel ut nullus nisi sit de familia ptãtis possit arma portare vel his similia.

x ¶ Retardari: nota contra generale illud quod dicitur non auferitur. xiij. q. vi. c. i.

y ¶ Noie. ē. de elec. fundañta.

z ¶ More. no. moram vitandam: de hoc dixi. ē. de elec. c. ultimo.

a ¶ Tale. s. quod directe vel indirecte impediat vel retardet.

x ¶ Retardentur. vnde statuto de nõ portãdis armis excipiẽ i quisitoꝝ familia ⁊ his similia nõ tñ debent inquisitores abuti concessione portationis armorũ ut in cle. e. ti. c. nolentes.

¶ Compellendos. sic. ē. ó iureiur. c. lz ó excep. c. vlt. j. ó sẽ. excõ. decernimus.

Nõ aliqui. Primo ponit dubium qõ secundo declarat ibi: presertim. Do. Sicut officium legati non expirat reintegra mortuo papa: vt. ē. de offi. lega. c. ij. sic officium inquisitoris heretice prauitatis i fauorem fidei re integra non expirat: vt hic.

a ¶ Expiret. sicut potestas delegatorum datorũ ad causas. ē. de offi. dele. lz vndiqz: ⁊. c. gratum. ⁊. c. relatum.

b ¶ Incepta. de quibus non dubitabatur per iura proxime inducta: ⁊ no. incepta: qꝛ per quẽlibet iudicialem actum ẽt preter citationem iurisditio perpetuaẽ vt dici solet in decre. de of. le. lz ibi vti ceperit.

c ¶ Non cepta. nota quia si hoc esset speciale fauore fidei catholice: vt. j. dicitur: ergo vbi nõ ē fauor eius contrarium est regulare: ⁊ sic nota terminataz questionez nota. ē. de offi. delegali. cz. quia queritur. an perpetuatio facta in vno articulo perpetuetur in alijs per easdem litteras delegato cõmissas: ad idez ē. eo. lib. de offi. delega. c. vlti. §. officium. ⁊ est in hoc differẽtia inter istum inquisitorem: ⁊ conseruatorem: vt ibi patet.

d ¶ Emerserant. ut si tempore mortis pape non erat ticius heretic⁹ postea lapsus senserit heresim: de hoc poterit cognoscere inquisitor.

e ¶ Fauorem. sic. ē. eo. in fidei

f ¶ Prouincia. inspicit factũ: qꝛ idẽ si in ciuitate diocesi vel alio certo loco.

g ¶ Ubiqz. sic ⁊ ordinarius in qualibet parte dioc. sue põt cãs audire. ⁊ pro tribunali sedere. ut. e. lib. de offi. or. cũ episcopus. ad idem. de offi. lega. nouit.

b ¶ Separatim. regulariter contra: nisi ex forma commissionis id habeatur. ē. de offi. dega. causam. ⁊. c. cum plures. ē. e. li. Sed est hoc speciale fauore fidei et efficatius: vt. ē. diri: ⁊ equiparantur in hac parte ordinarijs quorum quilibet per se procedere potest. ff. de offi. procon. l. i. quod de ordinarijs intelligẽ qui in solidum iurisdictionem habent: sicut est in scholaribus episcopis magistris ⁊ doctoribus. C. ne fil. pro patre aut. habita. secus in his qui non habent insolidũ sicut est cum capitulum cognoscit: quia tunc quilibet singularis per se nõ est iudex ad hoc quod no. xv. q. vij. ⁊ ꝓs nullius: ⁊ de offi. or. irrefragabili: ⁊ cõcor. ad hãc

vecre.j.eo.per hoc.Jo.an.

a ¶ Diuino.xi.q.iij. iulianus sic.s.eo.li.de imu.ecc.clericis ad idez.s.eo.vergentis.

b ¶ Procedatis.hodie restricta est ptas ingsitor in qbusdã p clemen.s.eo.c. multorum.

c ¶ Labe.generaliter vl simpliciter vel dic de ea de qua suspeci vel cõuictus erat: de hoc diri.s.c.accusat.§.i.Jo.an.

d ¶ Formam.xi.q.iij.cũ aliqs .s.de sen.excõ.cũ desideres.

e ¶ Ecclesie.que gremium nõ claudit.s.eo.super eo.

f ¶ Cõsuevit.i.q.vij.quotiens cordis:t.c.saluberrimũ:de cõse.di.ij.ego berengarius.

g ¶ Simulata.xxvij.dist.q in terrogasti.i.q.i.sic ficti.xxij.q.v.cauete est tñ interdum vtilis simulatio.xxij.q.ij.vtilez:t dic de hoc: vt ibi:t.xxiij.q.i.officij

h ¶ Fallentes.mentiri deo pñt fallere aũt ipsum non possũt de consc.di.ii.panem de altari.

i ¶ Lupum.s.de renũ.in fi.§ ppter malitiam.

k ¶ Duas.itegrũ.n.ẽ iudiciũ q plurimorum sentẽtijs confirmatur.s.de offi. dele. prudentiam ad idẽ.xx.di.de quibus.

l ¶ Discretas.semp.n.qui graues causas ecclesiasticas audiunt: debent esse discreti.s.ó cõsan.t affi.c.i.

m ¶ Idoneos.t sic.s.de pbat. qñ ꝗ falsam:t dic ut ibi.

n ¶ Premissa.per hãc lkaz bñ pz q tabellio fact⁹ monachus non pót exercere quo ad alia tabellionat⁹ offiñ:t hoc ẽt bñ pz ex eꝗuagãti bonifa.debẽt supioribus de offi.or.circa mediũ decre.t idẽ pbabam⁹ olim per ó cre.s.ne cle.uel mo.sicut per.l. C.de sac.san .ec.l. antepe.xvi.q.i.§.nouaꝝ.C.de epis.t cle.l. placet.no.tñ guil.in spe.ó stamo.versi.xxvij.q veteres rogationes cõplebit.sed nouas si assumet.ff.fa.her.alienatiões. ff.de postulan.l.i.§.casum. ff. de nego.ge.nam vseruus.§.si vno.ad idem.s.ó iudeis iudei de ciuitate cum si.

o ¶ Canonis.s.ne cle.uel mona.sicut te.

p ¶ Premissa.hoc est regulaꝝ ut diri:ut.xij.q.ij.c.indigne:ó sen.ex.sacro.Jo.an.

q ¶ Postposita.qd hoc operetur:habes.s.de app.pastoraꝝ. t no.e.ti.ut debitus.

r ¶ Ipsos.s.questuarios.

s ¶ Facultatẽ.hoc vult dicere si facta p inqsitores ꝗgregatione pro negocio fidei vemãt aliq ó rũginallo:ul alij questuarij: t velint ibi pdicare pñt cõpelli p cẽsurã ecclesiasticã desistere.

t ¶ Aurilio.xxiij. q. v.prodest de offi.or.c.i.

u ¶ Quab⁹.s.de rescrip.nonnulli.qd dicem⁹ de noua ócre. s.e.li.statutũ: de rescrip. vides q ista decre.fuit clementis: t sic quo ad hoc vꝝ ista decre.p illaz correctã:cũ sit posterior:ad idẽ s.eo.li.de cõsti.c.i.cũ suis concor.ꝫrium dico:qr decre.illa locũ hz in lkis ĩpetratis a pte ꝗ p-

aut singul'r: pro ut negocij vtilitas suadebit: ꝗ hr̃ticos credentes receptatores fautores t defẽsores eoꝝ necnõ ꝗ ifamatos de hr̃si uel suspectos: iuxta sãctiões canõicas hoiuz metu diuino⁸timore postposito ꝓcedatis[b]. ¶ Si vero aliqs ex pdictis hr̃tica labe[c] pmit⁹ abiurata: redire uoluerit ad ecc'lie vnitatẽ: ei iuxta forma[d] ecc'lie[e] absolutiõis bñficium ĩpẽdatis: t iiũgatis eidẽ qõ iiũgi talib⁹ ꝗsueuit[f] ꝓuiso solerter: ne simulata[g] ꝗuersiõe redeant fraudulẽter: t vos: imo seipsos fallentes[h] sub agni spẽ lupuz[i] gerãt. ¶ Aerũ q: in tã graui crie cũ multa oz cautela ꝓcedi: ut i reos sine vllo ꝓferat errore dure ac digne seueritas vltõis: volumus: t mãdam⁹: ut i examinatiõe testiũ quos recipi sup crie pdicto ipm qꝫ ꝗtigentib⁹ oportuerit: adhibeatis duas[k] religiosas et discretas[l] psonas: in quarũ pñtia p publicã si cõmode potestis hr̃e personã aut p duos viros idoneos[m] fideliter eorũdẽ depositiões testium ꝗscribãt. ¶ Ad ꝗscribendas quoqz hmõi depositiões testiũ et ad faciendũ oia q in cõmisso vobis offõ ad scriniarij seu tabellõis offiñ pertinẽt: teneri districte pcipimus: cuz per vos et singulos vestri ordinis fratres: q dum essent in seculo tabellionatus offiñ hũisse t exercuisse noscũt. t illos ẽt quibus qdez tabellionatus offiñ ratione pfati negocij fidei fuit ab apo. se. cõmissuz t i posterũ ꝗmittet: ꝗcedẽtes hmõi fratrib⁹: necnõ t alijs rligiosis quibuslibet q sil' dum eẽnt in seculo tabellionatus offiñ hũerũt: t exercuerũt: qbusuis ẽt clericis secularibus offiñ ipsum bñtibus: ẽt si ijdez frẽs religiosi t clerici sint i sacris ordinibus ꝗstituti: exercẽdi libere offiñ ipsum quo ad premissa[n] nõ obstante statuto aliquo ꝗtrario canonis[o] vl ordinis quocũqz vallato mũimie: pntẽ. ¶ Lõpescẽdi pterea monitiõe pmissa[p] p cẽsurã ecc'iasticã appellatiõe postposita[q] pdicatores q̃stuarios vbi ꝗtigerit, p inqsitõis seu fidei negocio ꝗgregatiõez fieri vel als eidẽ negocio quõlibet ex hoc impedimẽtũ aliqõ afferri a pdicatõis offõ: qõ ad ipsos[r] nullaten⁹ ptinet: quoꝝ interest tñ charitatiua sbsidia suppl'r petere: ac idulgentiã si forte bñt exponer: libera vob t singulis vꝝ ꝗcedim⁹ auctate pñtiũ facultez[s]. ¶ Deniqz vt circa pmissa plene vob t singulis vꝝz coertõis expedita t inuiolabil' adsit auctoritas volum⁹ vt ea oia viril'r exeq̃mini si opus fuerit iuocato auxilio[t] brachij secularis ꝗtradictores p cẽsuraz ecc'iasticã appellatiõe postposita cõpescẽdo: nõ obstãtib⁹ aliqb⁹ priuilegijs ul idulgẽtijs qbuscũqz psonis cuiusuis cõditõis dignitatis ul gradus religionis uel ordinis cõitati-

bus vel vniuersitatib⁹ ciuitatũ t locorũ spãliter vel gñal'r sub q̃cunqz verborũ expssiõe vel forma a mẽorata se.cõcessis vel i posteꝝ cõcedẽdis: cũ ex hmõi vl alijs puilegijs t idulgẽtijs nullũ vob i tãte pietatis negocio velim⁹ obstaculũ interponi: t ꝗstõne de duabus[v] dictis edita i ꝗci.ge. ¶ Statuim⁹ isup vt ptãs capitaneus seu rector vel consules seu quiuis alij qui ciuitati pesunt vel loco alteri ad pñs: aut preerit in futuꝝ: ad regsitõez diocesãoꝝ vl vicarioꝝ suoꝝ seu ĩqsitoꝝ hr̃tice puitatis: iurẽt pcise attẽder' iuiolabiliter t obseruare ac facere a suis subditis obseruari toto tpe sui regimis in terris sue iurisditiõi regimĩ subiectis[x] ꝗstões ꝗtra hr̃ticos credẽtes receptatores fautores t defẽsores eorũ ipsorũqz filios nepotes a se.ap.promulgatas ac ẽt approbatas[y]: q̃ qui iurare noluerit t seruare: vt infamis t tãq̃z hr̃ticorũ fautor ac de fide suspect⁹ offõ t bonore regiminis spolietur nec vlterius potestas capitanei⁹ ꝗsul vel rector hẽatur in aliqua aut decetero i aliquaz dignitatẽ vel offiñ publicũ[z] ulterius assumat: t q̃ ut ptãs baliu⁹ ꝗsul vl rector fecerit nullam obtineat firmitatem.

Bonifacius. viij. inquisitoribus heretice prauitatis.

¶ Lõpẽdit ista decre. pter vtilia ꝓ exhibẽdo offõ ĩqsitoꝝ: dat.n.eis ptãtẽ ꝗmittendi citatões t sẽtẽtiaꝝ denũciatões: dat ptãtẽ vocãdi peritos deꝝ t ppl'm ut eis assistant: dat ptãtem ꝓcedendi cõtra illos qui ó sua in aliã ꝓuinciaz se transtulerũt: dat ptãtẽ repetẽdi libros t ꝓcessus cõmutãdi t mitigãdi penas: puandi t puatos nunciãdi officijs t honoribus hr̃ticos fautores t defensores eorũ: ita tñ q hoc fiat de diocesanoꝝ: uel in eoꝝ abñtia vicariorũ cõsilio: nisi ijdem scienter talib⁹ beneficia contulissent.h.d. Jo.an.

Vt cõmissi nobis officij debitũ vtilius t vberius exeq̃mini: sancte memorie Innocẽ .alexã. t clemẽtis predecessoꝝ nr̃orũ vestigijs[x] inherẽtes: vobis t vꝝz singulis⁹ ꝗmittẽdi citationes t denuncia tiones sniarũz[z]: quas in quoslibet heteticos credẽtes receptatores defensores t fautores eorũ tuleritis[a]. ¶ Aduocandi quoqz ꝓut expedierit[b] peritos quoslibz: ut vob assistãt t i hmõi ferẽdis sniis pbeãt cõsiliũ opportunũ: ac eis q sup his vobis humiliter pareant in virtute obedientie iniungendi. ¶ Conuocandi ẽt clerum t ppl'm ciuitatũ castroꝝ aliorũqz locorũ ꝓut dicto negocio fidei videritis expedir'. ¶ Et cõtra illos quos in ꝓuincia in qua vobis inquisitionis offiñ est cõmissũ hereseos crimen constiterit cõmisisse: licet ad alias partes se transferẽdos duxerint procedendi[c]. ¶ Necnon

tẽ: lz in ꝗseruatorib⁹ locuz hẽat. vt.s.e.ti.de offi.dele.c.vl.§.ꝗseruatores.ij istud est quoddam speciale fidei fauore qõ non tollir' p generalẽ ꝗstõnez lz postea subsecutã: ad b j. de regu.iur.generi.t qõ ibi diri. Jo.an.

r ¶ Subiectis. q extra territoriũ ius dicẽti ipsu ne nõ parer': de ꝗsti.c.ij. s.e.li.ff.de iur.om.in. .l.vl.t hoc qõ hic dr̃ habebamus. s.e. excõicamus.ij.§.moueantur.

y ¶ Approbatas. omãa enim nr̃a facimus: qbus auctoritatẽ nr̃am ĩpartimur. C.de ve.iur.enu. .l.i.§.sed neqz:

z ¶ Publicum.sic.j.de pe.felicis.t.j.c.prori.

Tẽ missi.

Ponit septem vtilia pro exhibendo officio inqsitoꝝ. Scõm ibi: ad uocandi. Tertiuz ibi: ó uocandi. Quartum ibi t ꝗ illos. Quintum ibi: nec nõ. Sextuz ibi: puã di. Septimũ ibi: sunt aũ

Bo. Hic incipiunt decre. bonifacij: t hãt quidam hic rubricã de inqsitorib⁹ heretice prauitatis: sed nõ ẽbet hic cẽ rubrica: t fuit error scribentiũ ex suppscriptiõe prouinciẽ: qui putauerunt q boni. viij. esset superscriptio t residuũ ẽt rubri.

t ¶ Vestigijs.i diuersis commissionib⁹ quas suis tpibus fecerant inqsitoribus heretice prauitatis.ioan.an.

? ¶ Singulis.pñt enim ꝓcedere simul t diuisiz s.c. pr. in pn.ioan. an.

x ¶ Senẽgiarij. has ẽt cõmittit ꝗseruatores: ꝗ de inquisitoribus maior erat dubitatio: qr illorũ mĩsteriuz vꝝ clerum.s. de offi. dele.c.vlt.

a ¶ Tuleritis.vrb.j.ait ca fi.c. plenam concedimus facultatem.t B idẽ repetas i fi.cuiuslibꝫ.s.

b ¶ Expedierit.sic.s.c. i.t.c.prori.§.verũ.c.j. eo.c.vlt.ioan.an.

c ¶ Procedẽdi. qd in casu cõuerso j eo.s.q alibi crimen hr̃ticis cõmisit: s mõ ẽ in ꝓuincia huius inqsitoris: dic q poterit cognoscere: quia vbi inuenitur ꝗuenir' qs ó crimine C. vbi ó crie agi oport.l. i.t sic fm hoc esset reperire q iterdũ duo inquisitores cognoscerent: ꝓ ne peccauit in rauẽnati transiuit ad mediolanũ secundum hoc rauẽnas t mediolanensis poterit cognoscere nec est mirum ut.j.eo.c. per hoc. Jo.

a ¶ Quibuslibet. siue sint ipsi scribētes: vel alij ad quos quomodocunq3 deuenerit dicta scripta.
b ¶ Uel mutandi. regulariter contra. ff. de reg. iur. l. paulus: ⁊. l. acta. §. i. ⁊. §. de offi. delega. in litteris functus est enim iudex officio suo iudicando bene vel male: vt ibi Jo. an.
c ¶ Honoribus. Nota in ea parte qua priuat vel priuatos denunciat dignitatibus ecclesiasticis ⁊ ecclesiasticis beneficijs requiritur consilium diocesani: vel eo absente eius vicarii: quia sicut institutio fit eis auctorizantibus: sic etiam debet fieri destitutio: de institu. ex frequentibus. de hereticis cum ex iniuncto. in fine sed cum priuat officijs publicis: ⁊ honoribus non requiritur consilium eorum vt patet ex ordinatione istius littere: ⁊ ideo quia cessat in illis superior ratio Joannes andreas.
d ¶ Scienter. s. § eo. c. ij. ad hoc. ⁊. j. eo. decreuit ⁊ presumem⁹ ignorare: nisi probentur scire. j. de reg. iu. presumitur. ff. de proba. verius: quod sane intelligas: vt nota. l dicta regula presumitur.
e ¶ Puniendos. ⁊ vnde debetur pena non venit premium. ff. de leg. .i. si seruus plurimū. §. quāt. xvi. questione. i. c. legi cum si.
Contra. Facit tria. Primo soluit dubium. Quod Secundo fortificat ibi: etiam si. Tertio illud ampliat ibi. Et sic Do.
f ¶ Redierint. forte prius fuerant iudei: postea facti sunt christiani: isti dicuntur redire. hi qui autem quā fuerant iudei s3 semper christiani: illi dicuntur transire. Joan. an. Cristiani ad iudaismum

faciendi a quibuslibet[a] assignari uobis libros seu q̄ternos: ⁊ alia scripta: in quibus inquisitiōes facte ac processus p quoscunq3 auctoritate se. apo. vel legatorum eius habiti cōtra hereticos cōtinent: ⁊ illorum q nostris mandatis obedientes humiliter stant ꝓpter heresim in carcere vel muro reclusi: penā vna cū prelatis quorum iurisditioni subsunt mitigandi vel mutādi[b]: cū videritis expedire. Priuādi preterea uel priuatos nunciandi dignitatib⁹ ac alijs beneficijs ecclesiasticis de diocesanorum vel eis absentibus vicariorum suoru3 cōsilio: ⁊ officijs publicis ac honorib⁹[c] qbuscunq3 eosdem hereticos credētes receptatores ⁊ defensores ipsoru3 eorūq3 filios ⁊ nepotes plenā concedim⁹ facultatem. Sunt āt diocesani i p̄uando tales vel nunciando priuatos beneficijs ⁊ huiusmodi requirendi: nisi forte constaret legitie q̄ ijde3 sciēter[d] huiusmodi personis eadem beneficia cōtulissent: tūc. n. eos in his requirendos non eē censemus: sed potius a suo iudice puniendos[e]. Idem

¶ Christiani ad iudaismum transeuntes ⁊ redeuntes heretici reputantur. h. d. fm Zen.

Contra christianos q ad ritu3 transierint vel redierint[f] iudeorum etiam si huiusmodi redeūtes dū erant infantes[g] aut mortis metu nō tn̄ absolute[h] aut p̄cise coacti baptizati fuerunt: erit tanquā ꝯtra hereticos: si fuerint de hoc confessi aut p christianos seu iudeos ꝯuicti

transeuntes: vel redeuntes heretici reputātur. h. d.
g ¶ Infantes. scilicet minores septennio: vnde videbantur non obligati ad fidem: quia etas illa ignorat quid videat. C. de fal. mo. l. i. vñ nec spōsalia tales contrahere possunt. § co. libro de sponsa. c. vno sed contrariu3 est verum: quia tali sacramento obligati sunt etiam ignorātes. §. de bap. maiores de conse. di. iiij. queris. sicut ⁊ punitur etiā ignoranter rebaptizatus. c. di. qui bis: ⁊. c. sequenti.
h ¶ Absolute. ergo absolute coactus non recipit sacramentum baptismi: sed conditionaliter ⁊ metu mortis coactus bene. xlv. dist. de iudeis. §. de bap. maiores. coacta enim voluntas: volūtas nō est. xv. q. i. merito querit. est autem absoluta coactio: cum quis renitens inuitus ⁊ reclamās fertur ad fontes. ⁊ cum verborum prolatione īmergitur: ⁊ est si. l. di. presbyteros. §. quod me cau. c. sacris.
i ¶ Judeos. nō ergo possunt isti se iuuare per professionem: quam contempserunt. C. aposta. l. hi qui sanctā. l3 alias infidelis non recipiatur ad testimonium. §. de testi. c. i. Jo. an.
k ¶ Procedendum. erit ne per istud capitulum canon ille rectus. i. q. iiij. iudei. ibi dicitur q̄ bona iudeorum deuoluunt ad catholicos filios: sed bona hereticorum sunt confiscata. j. eodem cum fm. quia correctio iuriu3 est vitanda: dicendum videtur q̄ non: vt istud. c. loquatur de pena personali: non de damnatione bonorum: maxime quia hec noua iura quando corrigere intendunt hoc exprimunt. §. de conces. preben. c. ij. j. de senten. exc. ca. vlti. contra videtur cum aperte dicat eos puniendos vt hereticos. ergo ipsorum bona non deuoluuntur ad filios. j. eo. cum fm. qō tutius videt: nec necesse est: vt noua lex corrigens precedentem de illa faciat mētionem. §. eo libro. de consti. c. i. Jo. an.
Decreuit. Duo facit. Primo ponit dictum: quod Secundo de-

terminat ibi: quod intelligendum. Do.
l ¶ Decreuit. in cōmissionibus per eum factis super heretica prauitate.
m ¶ Confiscari. vt sic mulier mariti odio non grauetur. j. de reg. iur. non deb3: cum suis concor. quia nec vxor pro marito conuenitur. C. ne vxo. pro ma. per totum: nisi in causa primipilarij. C. in quibus causis pigno. vel hypothe. contra. .l. sacris.

⁊ sicut cōtra fautores receptatores ⁊ defensores h'ticorum: sic cōtra fautores receptatores ⁊ defensores talium est procedendū[h]. Idem.

¶ Non confiscantur dotes vxorum innocentium propter heresi3 maritorum. h. d. fm Zen.

Decreuit[l] felicis recordatiōis Inno. papa quartus: q̄ pro pter heresim maritorū vxorum catholicarum dotes nō dbeāt ꝯfiscari.[m] Quod intelligendū fore cēsem⁹ nisi forte mulieres ipse cum viris matrimonia contraxissent quos hereticos tunc[n] sciebant. Idem.

¶ Filij hereticorū vsq3 ad secūdā lineam paternam: ad primam vero maternam sunt inhabiles ad beneficium ecclesiasticum vel officiu3 seculare si patres ante morte3 ecclesie reincorporati non fuerint: hoc dicit secundum Do.

Statutū felicis recordationis Innocentij[o] ⁊ Alexandri[p] predecessorum nostrorum: ne videlicet heretici credentes receptatores defensores ⁊ fautores eorum ipsorumq3 filij vsq3 ad secundam generationem ad aliquod beneficiu3 ecclesiasticu3 seu publicum officiu3 admittantur: quod si secus actum fuerit sit irritum ⁊ inane[q]. Primum ⁊ secundum gradum per paternam linea3 comprehendere declaramus: per maternam vero ad primu3[r] dumtaxat volumus[s] hoc extendi. Hoc sane de filijs et nepotibus hereticorum credentium ⁊ aliorum huiusmodi qui tales esse vel tales etiam decessisse

n ¶ Tunc. s. tempore contract⁹ ergo si tunc ignorabant: l3 postea sciuerint non habet locum pena vt sic inspiciatur initium. §. de emp. ⁊ ven. cum dilecti. presumuntur aūt ignorare nisi probentur scire. ff. de proba. verius. de hoc. §. c. ij. ⁊. j. de regu. iu. presumitur. Jo. an.
Statutum. Primo ponit ius antiquum. Secundo duas determinationes ipsi⁹ Prima ibi: Primū. Secūda ibi: hoc sane. Do.
o ¶ Innocētij. Si loquatur de quarto habebam⁹ id i ꝯmissionib⁹ per eu3 factis: vt diri. §. c. pri. si dicamus de tertio posset loqui de decre. §. c. vergentis: ⁊. c. excōicamus. §. credentes.
p ¶ Alexandri. quarti. §. c. q̄cunq3. §. heretici.
q ¶ Inane. hucusq3 durat antiqua ꝯstitutio: modo sequit declaratio in qua declarant not. p host. §. c. v̄gentis. ⁊ hanc declarationem sic itelligo. si tūc fuerat hereticus receptator fautor vel defensor ⁊ habuit filium ⁊ filia3 vterq3 ipsorū subiacet ꝓhibitiōi: ⁊ si ille filius hēat filiū ipse nepos ex filio prohibitioni subiacet: sed si filia habeat filiū nepos ex filia nō subiaceat huic ꝓhibitiōi. Itē si mulier aliqua est heretica ⁊ habeat filios soli filij includuntur hac prohibitione sed nepotes ex filijs non: ⁊ hoc intendit hec declaratio. Et hoc secundo casu cū mater fuit heretica intelligas vex si pater fuit catholicus: vt ei⁹ respectus non habeatur: ⁊ facit in hoc id qō no. accur. C. ad. l. iul. ma. .l. quisq3. vbi dicit q̄ eadem ē pena cum mulier cōmittit crimen lese mai. quo ad descendētes sicut cu3 vir. Est tamē sciēdum q̄ vbi alias non caueret

de descendentibus per maternam lineam illi nullo gradu cōprehenduntur per sententiam iuris vel hominis: vt. j. de penis. vbicunq3: sed q̄ filij etiam filiarū includerentur videbatur probari per decreta. §. de penis. in quibusdam. §. sacri vbi punit posteritates: ⁊. j. ti. proxi. c. vno. ⁊ videbantur illi puniri ⁊ per verba ⁊ per mentem: per verba quia sunt descendentes: ⁊ a verborum significatione nō ē recedendum. ff. de. le. iij. l. non aliter. ⁊ differentia agnationis ⁊ cognatiōis hodie sublata videtur. in auc. colla. ix. de here. que ab intesta. defer. ⁊ de mente idem videbatur: quia voluerat constitutio punire hereticum in filijs. xxiij. q. iij. §. sed qui ⁊. ff. qō metus causa. l. isti quidem. si enim ex vnica filia nepotem haberet: ⁊ ille non includeretur: non puniretur in filios. idem videtur de mente. ideo ne quis ducat filiam heretici in vxorem: sicut enim vir infidelis saluatur per mulierem fidelem: sic ⁊ damnari posset. ar. de diuor. gaudemus. Unde qui emit mācipia de origine solet querere. ff. de edil. edic. qō si nolit. §. mancipia. sed de iure secus est. vt in predicta decre. vbicūq3. j. de penis. nisi. vbi aliud caueatur vt hic ⁊ bene facit. ff. de sena. l. liberos. vbi dicitur senatores vocari debere ipsos senatores ⁊ filios eorum ⁊ nepotes natos ex eis: nepotes vero ex filiabus nati senatores non dicentur sed patris sui conditionem sequentur.
r ¶ Primum. ⁊ secundum gradum. i. filios ⁊ nepotes. ⁊ hoc patet etiam ex. §. sequenti. § co. vt cōmissi. ad finem. ⁊ est casus quo filius punitur propter delictū patris: de hoc diri. § eo. c. ij.
s ¶ Uolumus. supra diri declaramus: hic dicit volumus: quia inquantum punit descendentes per masculinum declarat ius vetus: īquantum descendentes p femininum statuit ius nouum. ad idem. j. de pe. vbicunq3 ⁊ bene facit hec littera ad questionem qua queritur: an filij legitimi includantur hac prohibitione: ⁊ videtur q̄ non: quia non sunt in patris potestate: institu. de nup. circa fin. sed q̄ potestas nil operetur probat hec littera: que punit descendentes per maternam lineā primi gradus cum tamen filius in potestate matris non sit: ⁊ hoc equum ne plus

habeat luxuria q̃ castitas i auc. de resti. τ ea que pa. in fi. col. iiij. licet interdum secus. s. de biga. quia circa. verum est tamen q isti alio capite prohibentur τ a successore: vt. s. qui fi. sint legi. per venerabilē. in fi. τ ab honoribus. lvi. di. per totum. s. de fi. presby. per totum.

a Esse nunc: qr viuunt.

b Reincorporatos. q: lapsi fuerant simpliciter: non relapsi: de quo dic vt. s. eo. ti. accusatus.

c Insistunt. ad hoc. s. d tēp. or. ex tenore. s. de fur. c. vlti.

d Parati. ex quo non stat p eos nō eis dz iputari: d hoc. s. de eo qui mit. in pos. c. i. τ. ij.

Inquisitores. Primo ponit dictum a quo vnuz casuz excipit ibi: Nisi. Scdo in quisitores informat quando ex ceptio locum non habet ibi. si tamen. Jo.

e Quibuslibet. d quibus mi nus dubitatur.

f Apostolice. No. hanc lr̃az non dicit in litteris cōmissiōis apostolice vel aliorū a qb9 de putati fuerint fm q dixerat in prin. per qd omissum videtur qd inquisitor deputat9 ab alio q̃ a papa: etiā si habeat expressum mandatum inquirere non possit contra epm: τ licet antiq̄ iura dicant: q synodus audit cām criminalem epi: licet diffinitionē pape reseruet. iij. q. vi. accusatus: τ. c. se. v. q. iiij. duodecim. tū cōmittere nō poterūt in hoc casu: τ isti inquisitores non poterunt inquirere etiā vt instructam remittant causam. s. de ap. cōstitutus: qr non solum diffinitio: sed processus τ iquisitio est ipsius interdicta per hoc. c.

g Expresse. quātūcūqz igitur sint vba expressa generalia: puta vt inqrere possit ↄtra quoscūqz cuiuscūqz cōditiōis dignitatis aut status non inquireret contra epos nisi id exprimatur propter prerogatiuā epoꝝ ad idē. j. d sen. exco͞mu. qr periculosum.

h Nunciare. q̄cito poterunt ꝓpter periculuz qd ex facto posset īsurgere cōcor. s. e. li. d de. egro. c. vno.

Per hoc. Sunt tria dicta que patēt. Secundum ibi: Verum. Tertium ibi: sine Dominicus.

i Generaliter. bene dicit: qa secus esset si fieret de ceteris criminibus τ psone spetialis cōmissio: quantū enī ad illaz cām preiudicaretur ordiarie potestati: vt. s. de offi. deleg. studuisti qr generi per spēm τc. j. de. re. iur. generi cum suis concor.

k Delegata. si habent. forte habent delegatā ab hoīe: qd accidit in ordinario cuz papa sibi cōmittit crimen: secus si eū monet suum ad officium excitādo qd dic vt. s. de of. or. lz τ. c. graue. vel habent delegatā a iure: sicut est videre in hoc crimie sup exemptos. s. eo. ti. ad abolēdam. in fine.

probantur: intelligendu3 eē[a] videtur: non autem illorū quos emēdatos esse constiterit: τ reincorporatos[b] ecclesie vnitati: τ ꝑ culpa huiusmodi ad mandatum ecclesie penitentiam recepisse quam ipsi vel iam perfecerūt vel humiliter prosecutioni eius insistūt[c] vel parati[d] fuerint ad recipiendum eandem.

Idem.

Inquisitor pape super heresi sine speciali mandato non inquirit contra episcopum: sed si eum culpabilē sciuerit nunciabit pape: hoc dicit Jo. and.

Inquisitores heretice prauitatis ab apostolica sede seu alio vel alijs quibuslibet[e] deputati: de huiusmodi crimine iquirere cōtra episcopos nequeunt: aut ei9 ꝓtextu ꝓcedere cōtra eos. Nisi i litteris ↄmissiōis apostolice[f] q hoc possit contineatur expresse[g]. Si tamē iquisitores ipsi episcopos vel alios superiores prelatos sciuerint vel iuenerint circa crimē hereseos commisisse: aut eos de hoc diffamatos existere: vel suspectos: id tenebuntur sedi apostolice nunciare[h].

Idem.

Non derogatur ordinarijs super processu hereticorum licet papa generaliter alteri deleget τ sup eo facto episcopus τ inquisitor possunt procedere cōmuniter vel diuisim: vel proferre sniam in qua si discordāt debent pape referre: τ episcopi qualitercunqz procedant debent seruare modum inquisitoribus impositum. h. d. Jo.

Per hoc q negociuz heretice prauitatis alicui vel aliquib9 ab apostolica sede generaliter[i] aliqua ꝓuicia ciuitate vel diocesi delegaf diocesanis episcopis: qui τ ipsi auctoritate ordinaria vel delegata[k] si habēt i eodē procedere valeant nolum9 derogari. Verū vt dictū iqsitiōis negociū efficati9 melius vtiliusqz ꝓcedat: cōcedim9 q ꝑ epos ipos τ per inquisitores de facto eodem iquiri valeat communiter vel diuisim[l]: si diuisim processerint: teneantur[m] sibi inuicē cōmūicare ꝓcessus ut per hoc possit melius veritas inueniri[n] τ nisi hoc casu inquisitores in sententie prolatione diocesanis vel econtra duxerint deferendum[o]: ꝑ utrosqz simul sententia[p] proferatur: in qua ferenda si non conuenerint per vtrosqz negocium sufficienter instructum ad sedez apostolicam remittatur.[q] Sane autem ordinaria siue delegata episcopi potestate procedāt illum in procedendo modum obseruent: quem inquisitores possūt τ debent per iura[r] communia vl' ꝑ speciales concessiones seu ordinationes[s] sedis apostolice obseruaf.

Idem.

Episcopis τ inquisitoribus heresis non resistant sed omnino pareant domini temporales: τ de eo crimine non cognoscant alias ꝑut dicitur hic puniūtur. h. dicit fm Zenonem.

Ut inquisitionis negocium cōtra hereticam prauitatez ad dei gloriam τ augmentum fidei nostris temporibus prosperetur: leges[t] quasdam per federicum olim romanorum imperatorem tunc[v] in deuotione romane persistentem ecclesie promulgatas: quatenus[x] dei τ ecclesie sancte sue honorez ꝓmouent: τ hereticorum exterminium prosequuntur: τ statutis canonicis non obsistunt approbantes τ obseruari volentes: vniuersas seculi potestates τ dominos temporales ac prouinciarum: terraꝝ ciuitatum aliorumqz locorum rectores quibuscunqz dignitatibus vel officijs aut nominibus[y] censeātur: requirimus τ monemus: vt sicut reputari cupiunt τ haberi fideles[z]: ita pro defensione fidei diocesanis episcopis τ inquisitoribus heretice prauitatis a sede apostolica deputatis: aut in posterum deputandis pareant: τ intendant hereticorum credentium fautorum receptatorum τ defensorum ipsorum inuestigatione captione ac custodia diligenti: cum ab eis fuerit requisiti: τ ut prefatas personas pestiferas in potestatem seu carcerem episcoporum aut inquisitorū dictorum: vel ad locum de quo ipsi vel aliqui ex eis mādauerit infra eorundem dominorum potesta-

l Diuisim. sic τ plures inquisitores cōmuniter τ diuisuz de hoc crimie cognoscere possunt. s. eo. vt officiuz. saluo eo qd dicif. j. eo. multorum. in cle.

m Teneātur. nota q non dicit: possint: vnde nō relinquitur eorum voluntati: cum ius hoc necessitati subijciat.

n Veritas iueniri. ad qd elaborare iudex debet. iiij. questione. ij. quāquam. s. de probati. quoniam contra. sed quid dices si processus isti inueniantur esse contrarij: tunc ipsi considerabunt: qui vero proximiora loquantur: τ per ipsoruz dicta se iudices informabunt. s. de testi. in nostra. ff. de testi. l. iij. §. dis. ergo solus. si aūt episcopus fm suum pronunciare vult processum: inquisitor fm suum: quid iuris. j. sequitur.

o Deferendū. ad idem. s. de rescrip. pastoralis.

p Sententia. licet ergo vnius delicto inquiratur per plures etiam diuisim: vnica tamen sententia fertur: τ sic non ob. s. d of. le. licet. ff. nau. cau. sta. licet vbi dicitur q de delicto vnius sepius non queritur: quia illa loquuntur quādo iam pronunciatum est: quod dic vt no. ij. q. v. habet hoc ꝓpriuz: τ. s. de accusa. de his.

q Remittatur. qd iuris alias cum iudices discordant habetur. s. de re iudi. c. vlti.

r Iura. cōmunia. s. et j. hoc eo. ti.

s Ordinationes. etiaz hoc volumine non insertas: dūmodo nō his cōstitutionibus contrarias. j. eo. c. vl. in fine. sunt enim ibi reseruate: τ de his loquitur proemium huius li. in fi.

Ut inquisitionis. Primo approbat τ seruari precipit leges canonibus non contrarias per federicum cōtra hereticos promulgatas. Secundo precipit rectores locorum parere inquisitoribus ordinario vel alteri eorum inuestigatione captione custodia τ punitione hereticorum τ fautorum suorum: eorum proclamationibus vel appellationibus non obstantibus: ita tamen q de illo crimine cum sit mere ecclesiasticum nec iudicent nec cognoscant contrafacientes τ non parentes τ eorū fautores excōmunicat: quā si ꝑ annum sustinuerint: vult eos vt hereticos cōdēnari. h. d. Jo. an.

t Leges. quasdā: has leges fertur q clemens sub bulla redegerat: sed eas aliter non habemus quo ad verba: habemus tamen quasdam auc. federici: de quibus etiam forsitan intellexit hic bonifacius. C. d epis. audi. auc. statuimus. signata sup. l. iubemus. C. de hereti. auc. credentes: auē si vo dñs. τ auē gazaros hēbamus etiam olim qn dā ipsi9 ↄstōnē i qnta cōpil. q̃ lex incipiebat hac edictali al' hac decretali. τ erat sub ti. de ↄsti. et eadē ↄpilatō q̄ icipiebat gazaros sub ti. d hrticis

v Tunc. hoc dicit: quia postea recessit a deuotione romāe ecclesie: ꝑ Innocen. quartum in concilio fuit depositus ob certas causas. s. eo. lib. de re iudi. ad apostolice.

x Quatenus. ergo alias non approbat: qr non tenent: cōcor. x. di. c. i. τ facit quod no. xxvij. di. si quid veri. xx. di. c. i.

y Nominibus. concor. s. de elec. fundamenta. eo. li.

z Fideles. qd enim fidelis q non doleat fide lesa. j. de pe. felicis. ad fin.

a ¶ Catholicos. vnde non per iudeos hereticos vel paganos qui quo ad ꝑdicta suspecti sunt: ⁊ est fi. ꝫ. de iudeis. c. pe.

b ¶ Vel eorum aliquos: hodie dic vt in cle. eo. ti. multorū. §. sane: ⁊. §. se.

c ¶ Indilate. no. ꝙ snia lata super crimine statim dilatiōe postposita mā danda est executioni: qd idem probat. ij. q. j. sicut. de pe. di. i. adam. fal lit in casibus no. xi. q. iij. cum apud. quid iuris de alijs sententijs latis su per personalib⁹ vel rea libus actionibus. no. ꝫ. de offi. deleg. querenti.

d ¶ Puniendos. quid si inquisitor ⁊ ordinarius discordant i mādato: qa vnus mandat punire p se condēnatuꝫ: alter man dat relaxari per se abso lutum: satis videtur sup sedendum donec consu latur papa. ꝫ. c. proxi.

e ¶ Ordinationem. ꝺ or dinationibus loqtur in no. alex. ⁊ clemens. que sunt reseruate. j. c. vlti.

f ¶ Imperialem. ipsius federici quā non habem⁹ sed approbata est. ꝫ. in prin. Jo. an.

g ¶ Quoquomodo. i. principaliter vel inciden ter: ɔtra. ꝫ. de ordi. cog. tuam. ꝫ. qui fi. sint leg. lator cum si. als tamen cognoscit iudex inciden ter quod non cognoscit principaliter. C. de iudi. quotiens. ꝫ. de resti. in i te. c. pe. cū suis concor.

h ¶ Cognoscant. no. ꝙ licꝫ regulariter de qua re iudex cognoscit pronūcia re debeat. ff. de iudi. de qua re. ꝫ. de cā pos. cum super. tñ hoc fallit inter dum sicut cum delegans reseruat prolationem sen tentie. ꝫ. de offi. dele. su per questionuꝫ. synodus cognoscit de cā criminali episcopi ⁊ nō pronunciat. iij. q. vi. accusatus: ⁊. c. seq. v. q. iiij. duodecim. idꝫ in cas u. ꝫ. de rescrip cum contingat. vbi ad sui instructionem de iu risdictione cognoscit is q super illa pronunciat. Hic tamen vtrūqꝫ exps se vetat. scilicet cognitio ⁊ pronūciatio: quia iu dex huius rei non est ca pax: ⁊ concor. j. de sen. ex. si iudex.

i ¶ Indirecte. ad idꝫ. ꝫ. eo. statutam. x. Jo. an.

k ¶ Scienter. ignoran tes ergo non ligat ɔstitu tio: ad idem. ꝫ. c. ij. in prin. ⁊. c. vt cōmissi. in fi. ⁊. c. decreuit.

l ¶ Percussum. no. canonem late sententie: ⁊ q̄ non reseruat absolutio nem pape: ordinarius absoluere poterit. ꝫ. de sen. ex. nuper.

m ¶ Cōdēnetur. ad idem. ꝫ. eo. cum contumacia.

Cum secundum. Due sunt partes. Prima loqtur de confiscatio ne. Scda de apprehensiōe ibi: ɔfiscatiōes: Et pmo facit duo. inducit enim tria vel q̄ttuor argumenta ex quibus ɔcludit ibi: bonifacius. Scdꝫ argumentū ibi. ⁊ mulier. Tertiū ibi: ac etiā. Quartū ibi: ⁊ rex. Premit te pro euidentia qd habet. ꝫ. e. ti. excōicamus. pmo: ⁊. ij. responso vbi d̄r: ꝙ bona hereticorum confiscantur. Ho.

n ¶ Nature ɔtrarias. in qbus sexus pdit formā ⁊ scelus ē tale ꝙ nō ꝓficit scire: venus mutatur in aliā formā. C. de adul. l. cum vir. ⁊ oium carnaliū criminum pessimum est vsus ɔ naturā. xxxij. q. vij. adulterij. ⁊ si tot⁹ mū dus vteretur illo vitio non excusat. e. cau. ⁊. q. flagitia.

o ¶ Eoipso. propter hoc facit ad propositum.

tem vel rectorū districtū ducāt vel duci faciāt sine mora: vbi p viros catholicos[a] a prefatis epis seu iqui sitoribus vel eoꝝ aliquos[b] deputa tos sub arta ⁊ diligenti custodia te neant: donec eorū negociū p eccle sie iudiciū terminet: vtqꝫ de heresi a diocesano epo vel inqsitore seu i quisitoribus ɔdēnatos: prefati po testates dñi tpales siue rectores vel eorum officiales seu nūcij sibi reli ctos stati recipiant idilate[c] aiaduer sione debita puniendos[d]: nō obstā tibus appellationib⁹ seu ꝓclama tiōib⁹ ꝑdictorū neqtie filiorū: cū tā ꝫ ordiationē[e] ꝑde. nrorū q̄ꝫ ſm le gē iperialē[f] appellatiōis ⁊ ꝓclama tionis bñficiū expresse sit hereticis ⁊ credentibus ac eorū receptatori bus fautoribus defensoribus inter dictum. ¶ Prohibemus quoqꝫ districtius ptātib⁹ dñis tpalibus ⁊ rectoribus eorūdēqꝫ officialib⁹ su pradictis: ne ipsi de hoc crimie cuꝫ mere sit ecclesiasticuꝫ quoquomō[g] cognoscāt[h] vel iudicēt: siue captos pro eodem crimine absqꝫ dictoruꝫ episcoporū siue iquisitoꝝ aut saltē alterius eorūdē licētia vl' mādato a carcere liberent: aut executionem sibi pro huiusmodi crimie a dioce sano vel iquisitoribus seu iquisito re iniunctā ꝓmpte ꝓut ad suū spe ctat officiū facere seu iplere detra ctent: vel als diocesanorū aut inq sitorū iudiciū sniam seu processuꝫ directe vel indirecte[i] ipedire presu māt. ¶ Siqs vero ꝺ predictis po testatib⁹ dñis tpalibus rectoribus vel eorum officialibus seu baliuis contra predicta fecerit: aut prefato fidei negocio sepe factis diocesano episcopo vel iqsitoribus incūbenti se opponere forte presumpserit: vel ipsum aliquatenus impedire: necnon ⁊ qui scienter[k] in predictis dederit auxilium consilium vel fa uorem: excommunicationis se no uerit mucrone pcussum[l]: quaꝫ si p annum animo sustinuerit pertina ci: extunc velut hereticus condem netur.[m]

I. Idem.

¶ Bona hereticoꝝ ipo iure sunt ɔfiscata: qd ꝓbatur triplici argu. le gali: ꝫ apprehēsio bonorū nō fieri dꝫ per dñm secularē: nisi prius pro nunciatū fuerit sup crimie p iudicē ecclesiasticū: qui hoc possit. Jo. an.

Cum ꝫ leges ciuiles nefarias nature[n] ɔtrias icestas nuptias ɔtrahentes: eoipso[o] suaꝝ dñiuꝫ re rum pdant[p]: ⁊ mulier[q] humanaꝫ[r] legē trāsgrediēs: presertiꝫ parenti bus suis nō ɔsentiētibus: raptoris nuptias eligēs: bona oia p q̄ legeꝫ sibi obuenerāt a raptore ac alijs cō sortib⁹[s] raptus: ipso iure[t] amittat: certoqꝫ[v] casu deferant i fiscuꝫ: ac ēt illicitas[x] spēs trāsuehens aut reruꝫ uectarū ꝓfessione omittēs[y] earūdē specierū ⁊ rerū ꝓprietate hoc ipso priuet ⁊ fisco rerū ⁊ specieꝝ dictaꝝ ꝓprietas acqrat: bona[z] hereticorū q̄ graui⁹ horribili⁹ ac detestabili⁹ q̄ꝫ predicti⁹ delinquūt ipso iure de fratrū nrorū cōsilio decernim⁹ cōfi scata. ¶ Cōfiscatiōis tñ huiusmo di executio vel bonorū ipsorū occu patio fieri nō dꝫ per principes aut alios dños tpales iuxta Gregorij ape predecessoris nri ꝺclarationē[a] anteq̄ꝫ per episcopū loci vel aliam personā ecclesiasticā[b]: q̄ super hoc habeat potestatē: sententia sup eo dem crimine fuerit promulgata.

I. Idem.

¶ In causa hrsis ꝓcedit simplici ter ⁊ de plano: ⁊ dicta testiū ⁊ accu satorū nō publicant: si periculuꝫ ti meatur. h. d. Zen.

Statuta q̄daꝫ[c] felicis recorda tiōis Inno. Alexā. ⁊ Clemē tis ꝑdecessoꝝ no. qbusdā ꝺclaratis ⁊ additis recēsentes: ɔcedim⁹ q in iquisitiōis hrtice prauitatis nego cio ꝓcedi possit[d] simpliciter ⁊ ꝺ pla no ⁊ absqꝫ aduocatorū ac iudicio rū strepitu ⁊ figura[e]. ¶ Jubemus tñ q si accusatoribus vel testib⁹ in cā hrsis iteruēiētib⁹ seu ꝺponētib⁹

p ¶ Perdāt. C. de icest. nup. l. cū ācillis: ⁊. l. se. ⁊. l. si qs. ff. e. ti. l. iceste. ⁊ isti. de nup. §. si aduersus.

q ¶ Et mulier. repete ⁊ cū ſm leges ciuiles mulier ⁊c. quare hoc dicā videbis. j. ⁊ dic mulier ingenua. C. de rap. vir. l. vna. §. ⁊ si qui dem in ancillis enim ⁊ libertinis non habeat locum pena malorum: vt ibi.

r ¶ Humanā. legē. C. de rap. virgi. l. vna: ⁊ bene dic humanā. i. ciuilē: q̄ ꝫ ca nonum legē secus: rapta. n. ꝫ nos licite ɔhit cū raptor: si por dissensus transeat in consensuꝫ xxvi. q. ij. tria: ⁊. c. se. ⁊. ꝫ. de rap. c. pe. ⁊ vlti.

s ¶ Cōsortib⁹. delicti: vt q̄ co mitati sunt raptorē i inuasiōe vl' rapina: vt in predi. l. vna. C. ꝺ rap. vir. l. vna. §. penas autꝫ.

t ¶ Ipo iure. pp hoc facit ad ꝓ positū: ⁊ hēs hoc i auc. ꝺ rap. mu. que rap. mi. in fi. colla. ix.

v ¶ Certoqꝫ casu. cum parētes mulieris n̄ supsūt: nec alt eoꝝ vl' supsunt ipi vl alt ɔsenserūt ta lib⁹ nuptijs: hoc casu bona de uoluūt ad fiscū: vt i ꝑdicta auc. de rap. mu. i fi. ꝫ nūqd de iure canonico hēbit locū h pena: cū ſm canōes licite ɔhat: vt. ꝫ. di xi. no. Jo. xxvi. q. ij. ꝺ puellis als. §. qb⁹. ꝙ pena ista locū nō hēbit ſm canones ſm quos ces sat iterdcū nisi cū spōsa alteri⁹ rapit. xxvij. q. ij. statuti. ⁊ ac cedat qd no. ij. q. iij. §. notādū i fi. ꝺ secū. nup. c. pe. ⁊ vl. ⁊ ſm hoc hñ diri. ꝫ. repete: ⁊ cū ꝫ le ges ciuiles: qa ſm canones ɔ: ꝫ satis vr: ꝙ lꝫ ſm nos teneat mrimoniū pena legis hēat lo cū i his q̄ n̄ cēnt ꝺ tpali iurisdi tiōe eccle: cuꝫ enī illa ibi tractet de lucro captādo nō ꝺ diminu tiōe sui pr̄imonij: ⁊ pena illa si bi p. l. obueniat q̄re lex eo ꝙ cō fert ꝑuare nō pōt: ⁊ accedat qd diri. j. de re. iu. c. ij. sec⁹ forte i pena de q̄ i ꝑdicta decre. vl. de secū. nup. ibi enī ꝑuat lex eo qd non contulit. Jo. an.

x ¶ Illicitas. vt is qui ꝺfert ar ma ferrum ⁊ lignamina sara cenis: ⁊ de iudeis. ita quorūdā

y ¶ Omittēs. hoc hꝫ locū i ꝑua to. ff. de vectiga. l. fi. §. diu⁹ in milite nō: vt. C. e. ti. l. iij. ⁊ hēs hoc qd hic d̄r. ff. e. ti. l. cōmissa. C. e. ti. l. oium: ⁊. l. si qs. cū si.

z ¶ Bona hrticoꝝ. sec⁹ i bonis ecclesiarū in quibus intitulati erant ipsi hrtici: vt in cle. eo. ti. volentes post prin. Jo. an.

⁊ ¶ Grauius. ergo sūt graui⁹ puniēdi. xxiiij. q. i. n̄ afferamus

ꝫ ¶ Quaꝫ ꝑdicti. s. ɔhēs nefa rias nuptias: rapta q̄ cū rapto re ɔtr: trāsuehēs illicitas spēs vl' rerū vectarū professionem omittens. Jo. an.

ꝝ ¶ Ipso iure. determinatū sit ergo qd oliꝫ dubitabat p ꝺcre. ꝫ. e. excōicam⁹. i. rñ. vbi dicebat ita qd bōa dānatorū si laici fuerit ɔfiscent: itel ligam⁹ q̄ ɔfiscent ipso iure vt h vides. ⁊ itelligo ipso iure ɔfiscata a tpe cōmissi cri minis. C. e. ti. l. iiij. Idē dico i crie lese maie. ff. ꝺ dōa. l. dōatiōes. sec⁹ est i alijs criminib⁹. ff. de dona. l. post ɔtrā. ⁊ puto ɔfiscationē hāc locū hre ēt si ille catho licos filios hēat: ⁊ iste text⁹ n̄ distiguit: sup hoc tñ fuerunt opi. no. ꝫ. e. ti. vgētis.

a ¶ Declarationē. quā hodie nō habem⁹.

b ¶ Ecclesiasticā. secularis enī super hoc ecclesiastio crimine iudicare non pōt. ꝫ. c. proxi. §. pe.

Statuta. In prima pte vsqꝫ ibi iubem⁹. ɔcedit in negocio iquisitiōis hrtice prauitatis ꝓcedi posse simpliciter ⁊ de plano. In scda dic qd iuris: si ex pu blicatiōe noiuꝫ accusatoꝝ ⁊ testiū ipis piculū imineret: ⁊ qd si n̄ imineret. ⁊ fictio nes vitat ꝑcipit: ne dicat piculū vbi nō ē vl ecōuerso. In tertia ibi: ɔstōnes statu ta ꝑde. suoꝝ sup hoc negocio edita his ɔstōnib⁹ nō aduersa corroborat. Jo. an.

c ¶ Quedā. als quondā als q̄dā.

d ¶ Possit. n̄ dic p quos: itelligo q̄ ⁊ p iqsi tores ꝺputatos a papa: ⁊ p ordinarios ⁊ p delegatos ad hoc. c. ti. p totum in fi.

e ¶ Figura. distixerūt moderni q no. istā materia. ꝫ. ꝺ accu. oli. Inno. ⁊ Host.

Quil. in spe. de iquisitiõe. §. nũc tractem⁹ v. qd igit. si aũt dcẽ ptãs pcedẽdi sim pliciter de plano: ⁊ sine iudicioꝝ strepitu: an addak ibi illud vbũ sine iudicioꝝ figura. Ut in primo cãu oẽz iudiciariuz ordinẽ ꝓuare teneak i libelli oblatiõe in ꝛceptiõib⁹ dilatiõib⁹ li. cõ. iuramẽti ⁊ testiũ receptiõe ⁊ snie platiõe ⁊ alijs ꝯz opa bunk illa vba: ꝙ si aliqd omittak: ñ tõ vitiabik pcessus: ⁊ magis poterit ptũ ad

falso arguere: ⁊ se plene defendere: vt ibi: tamẽ si hoc omitterek parte tacẽte: non puto vitiari pcessum. ad hoc. s. e. li. de accu. c. i. ⁊. ij.

g ¶ Dicant. si. s. de rescrip. cum contingat.

h ¶ Conscientias. si. s. eo. li. de rescrip. statutum. §. assessore.

i ¶ Permanere. nõ obstãte eo ꝙ in hui⁹ sexti libri volumie iserte nõ sũt.

ꝓꝓ potẽtiã pſõaꝝ ꝯtra q̃s iqrik vidcãt eps vl iqsitores graue piculũ[a] iminere: si cõtigat fieri publicationez noiuz corũdẽ: ipsoꝝ noia ñ publice ſz secreto corã diocesano epo vel eo abñte[b] ipi⁹ vicario: qñ inqsitores pcedũt: q̃z do vero pcedit eps corã iqsitorib⁹ si bẽri[c] comode possy copia eorũdẽ: ac nihilomin⁹ siue eps siue inqsitores pcesserint: aliqb⁹ alijs pſõis puidis ⁊ bõestis vtriusqz ptis: quas ad hoc vocari ⁊ eis p totũ pcessuz sup quo õliberãdũ ẽ sertose mãifestari ac itegraliter explicari ⁊ de ipsorũ ꝯsilio ad snïam vel ꝯdẽnationẽ pcedi volum⁹: exprimãk: sicqz nõ obstante: ꝙ illis ꝯtra quos hmõi deposuert noia ipõrũ nõ fuerit publicata: adhibeak ad cognitionẽ iudicis istruendã plena fides depositiõib⁹ testium eorundẽ: ⁊ vt corũdẽ accusatorũ ⁊ testiũ periculis efficati⁹ occurrak: ⁊ cauti⁹ i inqsitiõis negocio pcedak: pñtis ꝯstõnis auctoritate pmittim⁹: ꝙ eps vel iquisitores secretũ possint indicere illis qbus vt premissuz est: pcessuz hmõi explicabũt: ⁊ in eos si archana ꝯsilij seu processus sibi sub secreto ab ijsdẽ epo vel iquisitorib⁹ patefacta pter eorũ licẽtiã alijs patefecerit: ercõis snïam quã ex secreti violatiõe ipso facto icurrãt: si eis expedire videbitur: pmulgare[d]: sic tñ ꝙ iqsitores epm[e] vel episcopus inqsitores nõ ercõicent hac de cã: ſz ipsi ex iiũcto extũc a nobis sub virtute scẽ obedientie districto precepto ad secretuz hmõi teneant. ¶ Cessante vero piculo supradicto accusatorũ ⁊ testium noia: put in alijs fit iudicijs[f] publicent. ¶ Ceterũ i his oib⁹ precipim⁹ tã episcopũ q̃z inquisitores purã ⁊ puidã intẽtionẽ hre: ne ad accusatoꝝ vel testiũ noia supprimẽda: vbi ẽ securitas piculũ eẽ dicãt[g] nec in eorũdẽ discrimẽ securitatem asserãt vbi tale piculũ imineret: super hoc eorũdẽ cõsciẽtias[h] onerantes. ¶ Cõstitutiões vero ordiationes ⁊ mãdata alia prede. nꝝ i negocio hẽtice prauitatis fcã cõcessa seu ẽt ad cõsulta rũsa: q̃ cõstõib⁹ supradictis super eadẽ editis prauitate non obuient: in suo volumus robore permanere[i].

Rubrica De scismaticis.

B Onifacius. viij.

¶ In prima pte põit arẽgaz vsqz ad ver. videlicet. in qua dicit ꝙ colũnen. iacobus ⁊ petr⁹ olim cardinales ⁊ filij ioannis fratris. s. dicti petri diutius expectati noluerunt ad cor redire: sed in pfunduz malorũ descendẽtes sua aggrauabant delicta: quare varias penas tulit in eos quas ad certitudinẽ presentiuz ⁊ memoriã futuroꝝ hic inserit. Secũdo ponit penas quas ptulit i ipsos iacobũ ⁊ petrũ: vsqz ad ver. cõtra natos. Ibi tertio ponit penas q̃s tulit ꝯtra filios ⁊ posteros dicti Joãnis vsqz ad ver. oẽz. Ibi quarto iponit penas his q̃ decetero õliberate dictos iacobũ ⁊ petrũ p cardinalib⁹ bũerint: vel eis vel predictis natis. Jo. fauorẽ prebuerit vsqz ad ver. hec ⁊ alia. Ibi qnto ⁊ vltio ratificat inouat ⁊ cõfirmat predcã: ⁊ ea precipit iuiolabiliter obseruari: ⁊ iubet filies excessus pũiri similib⁹ penis iposterũ. h. d. Jo. an.

Ho succidẽdos ifructuosos[k] palmites pestiferos ⁊ nociuos quos quasi ficus[l] fatua domus[m] ꝺ colũna pdurit: nescientes[n] i semitis iusticie⁹ dirigere gressus suos ad cor reuerti ⁊ agere penitẽtie dignos fructus: licet diuti⁹ expectatos: Jacobum videlicz de colũna ⁊ Petrum nepotem ipsi⁹ olim sancte ro. eccle. cardinales[p] ⁊ filios quõdam Joãnis de colũna fratris dicti iacobi ⁊ pñis petri prefati posteros ⁊ fautores ⁊ sequaces eorum in virtute altissimi exurgentes: spũaliter ⁊ tpaliter contra eos durimus pcedẽdũ. ¶ Consequẽter dictis iacobo ⁊ petro descẽdentibus i pfundũ[q] malorũ ⁊ moliẽtibus iconsutilẽ tunicã[r] dñi: scẽ vz ecclesie scidere vnitatẽ: ⁊ vt gladiuz[s] acuẽtibus liguas suas ⁊ prũpentibus ñ tã i verba blasphemie ⁊ scismatica q̃z insana[t] q̃ in scriptis redacta sub sigillis qbus antequaz eẽnt ꝺpositi vtebank[v]: p vrbẽ ⁊ diuersa mundi clymata destinauerunt estimãtes loquacitatẽ facundiã ⁊ ma-

Ho succedendos

Modie[o] non legitur cũ i pte vocata fuerit p ẽpũagãtẽ bñ. q̃ incipit bone mẽorie vbi restituit istos ad oẽs penas ꝺ inftas ⁊ nõ inftas pterq̃ depositiõe cardialatus bñficioꝝ ⁊ ecclesiaꝝ ⁊ ꝓhabilitate ad papatuz ⁊ ad bona cõfiscata q̃ aſs erãt cõcessa. Sz p⁹ eũ de mẽs qntus clemẽter illos ad cardinalatuz restituit ⁊ ambo i cardialatu mortui sunt. Jo.

k ¶ Infructuosos arbores q̃ inutiliter terrã occupat digna excidi ⁊ i ignẽ mitti cẽsek: vt terra q̃ sub nociua occupatione iuste arboris sterilis bẽbak per nouã plantationẽ ad fructificãdũ culturam recipiat ꝯgruentẽ: vt. s. de do. ⁊ cõtu. ẽitatis. in prin. in parte decisa.

l ¶ Sic⁹ fatua. matthei. vij. luc. vij. cũ esuriens veniẽs ad ficuz nõ inuenisset ibi fructum ppetua sterilitate sua maledictione illã dãnauit. xxiij. q. iij. §. sz q p pscutoribus.

m ¶ Domus. nõ dãnat totã domũ: sz quosdam i fructuosos palmites ex domo: vt. s. dixit: ⁊ qui sint illi. j. dicet.

n ¶ Nescientes. dauit in psalmo. Saluũ me fac: obkurẽtur oculi eorũ ne videãt: ⁊ dorsuz eor semper ĩcurua: nec dixit psalmista id optãdo sed indicando. xxxviij. dist. §. vt itaqz.

o ¶ Justitie. cũ sederit iustus sup sedẽ ñ adhesabik sibi qcq̃ malignuz. C. ꝺ sum tri. in epla inter claras. vñ psalmista: fiant vie eorũz tenebre ⁊ lubricũ: ⁊ angelus dñi pscõs eos. xxiij. q. iij. §. itẽ qui per prophetã.

p ¶ Cardinales. q̃to maiores erãt ingran bñficiorũ se ꝯ ecclias erigendo ⁊ malignãdo grauiꝝ puniri debebãt: ꝺ pe. di. ij. pñcipiũ: ñ debẽt cardiales dãnari: nisi certo nũero testiũ: eps cardiał. lxxi. pſbr cardinalis. lxiiij. diacõus cardiałis. xxvij. ij. q. iiij. psul. ⁊ forte hũc numerũ fuauit ꝺ papa ⁊ forte ñ: nec. n. astrigebak: ler. n. sibi idicari potuit ſz ipsi ñ potuit. s. e. li. ꝺ rescri. c. vl. C. ꝺ leg. l. digna vor. s. ꝺ elec. inotuit.

a ¶ Periculum. timetur mors vel detruncatio ipsorum filiorum vel parentum suorum vel deuastatio substantie ipsorum. vel his similia.

b ¶ Absente. ergo dioc. pñte corã officiali ñ fiet: nisi forte vt corã bõesta psona ꝺ q̃ sequik: ad idẽ. s. e. vt cõmissi. s. e. li. de of. or. c. i. i fi. de tẽ. or. cũ nullus. §. ii.

c ¶ Haberi. possit: cõmode. xxij. q. ij. faciat homo. ff. de ẽbo. sig. l. nepos.

d ¶ Promulgare. vbi ergo nõ fiet talis pmulgatio: ſz indicak secretũ: reuelans ercomunicatus non esset. e ¶ Episcopum. si. s. e. ti. inquisitores.

f ¶ Judicijs. s. ꝺ actu. quatr ⁊ qñ. §. dz. ⁊ tradi debẽt noia cũ dictis: vt possit ⁊ ꝺ

q ¶ Profũdũ. s. de iudi. cũ nõ ab hoie

r ¶ Tunicã. idẽ vñi vestimẽtũ scissuz ñ fuit: sed sup eũ iactauerũt sortẽ: Jo. xix. xvi. q. vl. dicẽ vestimẽtũ p qꝺ ꝺnotatũ fuit: ꝙ ecclia scidi nõ dz: q̃ i vnitate tota ꝯsistit vt ibi no. ⁊. xxiiij. q. i. p totũ.

s ¶ Gladiũ. sũptũ de psalmo misek mei deꝰ. ⁊ hẽs i canõe ꝺ pe. di. i. piculose. vnde ⁊ sic gladio sic ⁊ ligua qs occidit. l. vi. si qs Jo. an.

t ¶ Insana. ꝺ sum. tri. dãnam⁹. i fi.

v ¶ Utebantur. primo